

ပြေမန်းကနက်။ ရွှေခန်းထက်တွင်။

မုက်ခြင်ပဇ္ဇကံ၊ ဖြစ်အပျက်

ကို။ လျှို့ဝှက်သရုပ်။

ဇာတ်လမ်းထုတ်ချက်၊ ဟုတ်တိုင်း

ခြေစေ့-ဝါဆိုတော်တို့။ ထုတ်ဘော်ပြုကြသော

အတ္ထုပ္ပတ္တိများနှင့် ဆွေးနွေးပြုစုရန်။

ဦးရှေးကျမ်းပေါင်း

{ နှစ် }

မောင်းထောင်ရှား၊ ပညာရှိ-ဦးကျော်လှ၊ ဦးကျော်ရေးသားသော

{ သံချို။ }

— ၀၆ —

ဝင်းစာရုပ်ကို၊ စာအုပ်ကျန်သည့်-မောင်သက်ကံ။

ရေစွဲဖြိုမှုပိုင်-ပြုလုပ်ထားသည်။

မန္တလေးမြို့၊ ရှာနိယာစာပုံနှိပ်တိုက်။

1909.

ရုဇနဝတ်မှီမင်းသို့ ပြုအာဘိ။

သန္တောဝိပူဇရကုမနောရုဇထော။ သန္တောဝိ။ ဝိန်းမ
အာဘိကျားများပြားပြောထူးခပ်တိမ်းသူတို့၏။ မနော
ရုဇထော။ မိတ်နှုလုံး အလိုသည်။ ပူဇရကု။ ပြည့်စုံပါစေ
ပေတည်း။

ပပိုရ်တီးရိုက်။ ထီးမကိုနှိုနှို။ နန်းလိုက် ရာဇဋ္ဌဝန်။
နို့ကြိုက်မှန်သော။ ပစ္စုပ္ပန်တို့ပတ်ဝေ့။ အခေလွှဲတို့နှို။
ပျံ့ပျံ့နောက်ခြင်။ ဆင်ခြင်တတ်သိ။ ကဝိတပေသက်။
ပျံ့ပျံ့လောက်သူတို့။ မမောက်မကြွေး။ ဖြောင့်သားတော်
နှို။ ခေလျင်ကန်သင့်ညီ။ တူးသိက္ခာဆိုအပ်သော။ တေး
ဖြန့်ကဏ္ဍာ။ အလင်္ကာနယ။ အဝဝနှင့်။ ရုဇနဝတ်မှီ။
ဟ်လမ်းပုံကို။ အာရုံတချာရှုလိုမှတ်လို့။ ရွတ်ဘတ်လို့
ဝေပျိုအိုသေဝင်းပြောင်။ ခိုက်လူပေါင်းတို့အား။ စာ
ဝင်းစာသစ်။ မစစ်မသေး။ ငြိမ့်လေးဆန်းပြား။ စကား
နားမကြို့အောင်။ အားလုံးအကြိုက်။ ထိုစရိုက်ကို။
ပတ်- ဇေဋ္ဌပေလတို့။ မိုးခံကွက်ကောင်။ စိန်
တံဘောင်းလိုရှိ။ ပောင်းသည်ဟူ၍လည်း မဟန်နှင့်။
ပောင်းသည်ကိုသာ ချစ်ရမည်။ သစ်သည်ဟူ၍လည်း
နှင့်။ အချစ်မတူကုန်တတ်သင့်။

ဝိရိမဏ္ဍလပြည်၌ ဝိဟာရာဇာမင်းလက်ထက်။ သား
 ထောင်အများ ထွန်းကားတော်မူ၍။ ဝမ်းနန်းစည်းစိမ်ကိုလွှဲ
 တော်မူမည်ရှိရာ။ မျက်နှာကြီးဝမ်း။ မရွယ်မထေရက်။
 ဝိဟာသန ဝတ္ထင်တော်ရှိက်။ ပိုက်ဆောင်ကပ်သော်။
 ကမ္ဘာ့ထီး။ ကနက္ကဒအိတ်ထီး။ မနာမထေဝိး။ ၎င်းသို့ကင်း
 သောထီးဖြူတော်ရှိသို။ အသိုအသေချာက်တွင်အောင်။
 သက္ကာမူတေပည့်တွင်။ နောင်တော်အကြီးဘို့သစ္စာဖြင့်မ
 တွင့်။ ညှိတော်အမော်သိရိန္ဒရမင်း။ သစ္စာဖြင့်သာ။ ထီးပြူ
 တော်ရှိသည်။ လူထွင့်သ ကဲ့သို့။ ကားကားတွင်တွင်။ တွင်
 လတ်သဖြင့်။ ညှိတော်သိရိန္ဒရမင်းသခင်။ ဝိရိမဏ္ဍလ
 ပြောင်ကြီး၌ စမည်းတော်ဝိဟာ ရာဇာမင်းကြီးအမွေအ
 ရိုးကိုအရာတော်ရှိ။ သိမ်းရိက်ဆက်ခံနန်းစံတော်မူရ၏။
 ၎င်းသိရိန္ဒရမင်းသည်။ မိကြီးတော်သကျပ်သောမိဗုယား
 ကြီးမှ။ ဗွားခြင်တော်မူသော။ သိတော်သုံးဝါးရှိသည်အ
 မှက်။ မြဲတူစာရိမင်းလွှဲ။ ထီးထဝတိမင်းလွှဲ။ ငိုးညှိအစ်မ
 တော်နှစ်ထီးတို့။ မိဗုယားကြီးအရာ၌။ ချဉ်ရွယ်တော်မူ၏
 ဝိရိမဏ္ဍလတော်ထပ်ဆုံးဖြစ်သော်။ ခန္ဓဝတိမင်းလွှဲတို့ကား
 မားကံကံသကျပ်သောမိဗုယားကြီးကား။ ရွှေရင်အုပ်ထိန်း
 ချိတ်ကို။ သိမ်း၍။ ချမ်းငြိမ်းခွဲစံတော်မူစေ၏။ အကြီးနှစ်ပါး
 ပျော်။ သိမ်းတော်။ စိလဝတိမင်းလွှဲမှ။ သိရိန္ဒရမင်းနှင့်
 ပေးချက်။ မိဗုယားကပင် စကားကမ်းထွမ်း။ အကျွမ်း
 ဟဝင်။ ချစ်ခင်ချစ်မက်ရင်း ရှိကြသောကြောင့်။ ထီးဖြူ
 တော် မှုးကင်း။ မှုးပျော်ဖြူ။ တွင်မည်အရှိတွင်။ ငိုးထီးလ

ဝတီမင်းသိမ်းထံ။ သိရိန္ဒရမင်းက။ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာပြုပါ
မည့်အကြောင်းနှင့်။ တေးထပ်တပုဒ်။ သံထောက်တပုဒ်
ရေး၍။ အချီတော်နရာကျော်ခေါင်ကိုစေလိုက်၍။ ၎င်း
တေးထပ်၊ သံထပ်ကား။

တေးထပ်။ ။ ဘုံတပင်နန်းမြင့်မှာ။ စန်းတပွင့်သင်္ခါ။
နွင်းသဖြင့် ကင်ပါမယ်။ မင်္ဂလာ ရှိန်ကျေ။ ဥကင်သ
ကြက်သရေကို။ သက်သေစေဘုန်းဖြင့်မမေ့ထီးဖြူတွင်
ဇုတ္တိကိုမူမယ်။ ချစ်ရှါသူယနေ။ မေတ္တာတူပူလေ့က။ ကူ
ဖြေလို့ကြိုပါ။ စောလီတာဆင်းကြာကြာငယ်နှင့်။ မင်းရာ
မထိုင်မိမကွာ။ ခင်းဇာတုအိုးညာမှ။ ဘုန်းနှစ်ဖြာတူနိုး
-ပျို။ ဖြူထီးထော်ပွင့် ပါစေ။ လောင်းပ-ညောင်ရေ။
အောင်ရင်ဖြင့်ရပ်ဆွေငယ်။ တဟိသေခံပွဲပလေး။

လက်မကွာငွေငွေဆွေသူရှိ။ ချစ်စရာရွှေရေမွှေးကွဲ
ယို။ ပြေပြေကလေးကြိုလိုက်မယ်။ မကြိုတတ်ပြီဘု။ ဝံ
ရပ်ကယ်နွယ်လာက။ ကပ်စရာအခွန်းပါပေါ့။ ချီးမျှင့်
ဲ့ရွယ်။ ခွေးဘဝင်အနန္တဘဝရှိ။ အရေးရှင်ကြိုသမျှငယ်
သို့ယေမုံက။ ခါပါတယ်။ စလပ်ထိတိုင်သနား။ မြေဆိုမြေ
လက်ချပ်တွင်ပမာရေသို့။ သေလိုသေဆွေမမုန်းပါဘူး
ရယ်။ ဘုန်းဘုန်းဟအား။

၎င်းထိချင်းနှစ်ပုဒ်ကိုအချီတော်နရာကျော်ခေါင်က။
သိလဝတီမင်း ပြုထိကတ်၍တင်ရာ။ သိလဝတီမင်း ပြု
ကလည်း။ ဝတ်လဲတော်ပုဆို။ ဆင်တော် မူရန်ပုဝံ။
ဆေးလိပ်တော်။ ကွမ်းရာ တော်ကို။ အချီတော်နရာ။

ကျော်ခေါင်လက်သို့အပ်၍။ တေးထပ် သံထောက်နှစ်
ပုဒ်ကို။ စွဲပြားတွင် ရေးဆက်လိုက်၏။ ၎င်းတေးထပ်
ကား။

တေးထပ်။ ။မြကောသာဇွာခန့်က။ ခါးခွံကြင်
ဟန်။ ကြပဟန့်န့်ပင်စံမှာ။ ယုရင်ခံထင်ရွှေ။ နန်းမွေရအ
ပြီးပူဟက်။ ငွေဘိးပြုဝင့်ယိမ့်တေးမှ။ ရွှေဘွားယုယု
လျှင်။ ကမ္ဘာလူယုအနု။ ဝုဟဆူကမေ့က။ မမေ့ပေါင်နော်
နေသိ။ နတ်ဆိုတါအနန္တဆိုလှ။ တင်ပင့်မေ့နှင့်ပျော်ပျော်။
ပြင်သမ္ဘာအရေးကိုပေါ်မက်။ လေးတင်တော်မူလက်တံ။
လောင်းထိခွတ်ဝင့်လျှာနှုတ်။ အောက်မေ့လှိုရွယ်။ ရှိဦးသူ
ပူဇော်လှယ်တယ်။ လာလေးမတ်လို့ကဲပျလေး။

သံထောက်။ ။အိစတံနှင်းရေတိုဗွင့်လေသို့။ ဝမ်း
ကံသင်္ခါးရွှေနှင့်ပေါ်ထိုးညှင်းလှေနှင့်တင်လျှော်မယ်။ လ
တောင်ကြာဟာရို့။ အစကမှာကတ်သူချက်စေတော့။ ၎
လေးတင်အစေအစီအစဉ်။ ရွှေမဆန်။ ဒေကန်ပေါင်းမယ်လို့
လေးတင်မေ့စစ်စစ်။ ငွေရိပ်ကြာကြာစေတော့မှာလှ။ ရွှေ
ပေါ်လှူနှစ်ဆူဝတ္ထုကဲ။ မြို့မမေ့ချက်ပုံတယ်။ လစ်မတ်
လို့အင်သလေး။ နှစ်သည့်တား။ ဝုယဲဒိုင်ရဟနာကဖြင့်။ သ
ပြု။ ရွှေတံဆိပ်တော်နှင့်။ ခတ်နှိပ်တာ တင်၍ စော
တော်ပုံနှုတ်။ တော့ထုတ်ကထာ။ ။

သံထောက်။ ။သစ္စာတော်အောင်၍မင်းအဖြစ်
ပျော်လှော်ပျော်ပျော်။ ညီမတော်ထိလစတီ မင်းသို့။
လက်ပုံပျော်ပျော်။ တင်ညီဥက္ကဋ္ဌ။ နန်းလှိုနတ်ဖြစ်တော်

နိဗ္ဗာန်အဖို့အဖို့ထွင်း။ တပါးမင်းဟု။ သတင်းကြိုင်လှိုင်
 နတ်မူ၏။ အစစ်မတော် ဗြဟ္မစာရီ မင်းသို့ကား။ ရှယ်
 ဖုတ်အရေခံ၍ အတော် အရှိန်နည်း၏။ တနေ့တခြား။ ရေ
 နှစ်သို့ပေးကဲ့သို့။ တအားငယ်တော်မူလေ၏။ ၎င်းသိရိန္ဒရ
 မင်းသည်။ သီလဝတီမင်းသို့နှင့် အတူနန်းသိမ်းတော်မူ
 ကြသနည်း။ အမတော် ဗြဟ္မစာရီမင်းသို့ကား။ တေးထပ်
 သံသရာကံသုံးပုဒ်ရေး၍ အပျိုတော်သိရိန္ဒရကိုစေပြီး
 နှင်း သိရိန္ဒရမင်းသို့ ဆက်စေ၏။ ။ ၎င်းတေးထပ်

တေးထပ်။ ။ လောကသို့မလေ့မှာ။ ဂုဏ်လေ့တဲ့
 အားအညွှန်အားဖြင့် လှပြေမှာ။ ဝေဠုနိုင်မျှပါဘဲ။ သင်္ခါ
 ဟုအားတော်ကို။ မယ်ထောက်အောင်နိုင်ကြိပ်လို့ခဲ။ ခါး
 ဝေဠုခါသူလိုတယ်။ ချိုတော့ကိုနယ်ခွဲ။ သမ္ဘာတော်ငယ်
 ဟု။ ရှယ်ပွဲကြီးတန်းကြွယ်။ အလိုလို ကိုယ်တော်စား
 ချိုးမယ်သနားလိုက်ပါဘိတယ်။ နေသူရိန်နန်းနွယ်ငယ်
 နိုင်ရိပ်လယ်ဗင်ဆဲက။ ရင်ဆွဲတော်ကြမ္မခံ။ ဘွားဘက်
 မောင်ဆန်းကောင်းခါမှနေ့စက်စံတယ်။ မောဂ္ဂလာန်ထူ
 ပုဂ္ဂိုလ်သို့လေး။ ။

သံထောက်။ ။ မနိုင်ခင်ပိုင်ပြင်ထွက်ပါဘိ။ မဆိုင်ခင်
 နိုင်ချင်ကြက်ကဲ့နဲ့။ အေးတက်ကတဲ့ပါဘိတယ်။ နှစ်
 ကက်ကြောပေထင်။ လက်ရောပါကူထိုဝန်ကြရင်။ ပွန်း
 ရှေ့တော့မသီးယုံယုံယုံ-ယုံမည်ခေတ်တွင်မှာ။ ဟို ဟို ဟို-

သုသည့်စစ်လိပ။ ပုံသစ်ထို့ကြံကြံတယ်။ ကံဝေပိသ္မ
တာဝဲ။ လကွန်းအိန်။ ဝကွန်းစံတော်ပွါပေါင်တဲ့နှယ်။
တုန်းကြိန်တဲ့နဲ့။ ။

နှစ်ကြော့ သံထောက်သစ်။ ။မပေါ်လာ။ ဝေဝါ
တာယုန်ကွန်း။ ဘယ်ကျွန်မှဘယ်ထိန်ကော့မို။ မသါ
နေအား။ မလင်းလို မြင်းမိုရ်ကိုနောက်ခိုင်းလို့။ နောက်
တိုင်းဝေပိ သိန်လရေနှင့်။ ထိန်ပဒေတုတ်ကို ကျွန်းမှာ၊
တုန်းခိုက်မို့လား။ ။

ညီမတော် သိလဝတိ မင်းသိဗ္ဗိကား။ အကြံတော်
အောင်လဖြင့်။ ၎င်းနန်းသိမ်းတော်မူသောနေ့တွင်။ မှန်
နန်းတော်၌ မောင်တော်သိရိန္ဒရမင်းနှင့်။ မင်္ဂလာဦးပြု၍
ကပ်တော်ခေါ်၏။ မိုးဝေသံထတော်မူလျှင်။ မောင်တော်
သိရိန္ဒရမင်း ။ နေညီလာခံသို့ လွှတ်ပံတော်မူရား ကြည့်
မောင်တော် မှုမိုသောကြောင့်။ ဝေထောက်သံ့။ ၎င်းကို
ပျော်ပြုံးတွင်ရေး၍။ အပျိုတော်ကလေးတထောက်ကို။
ပေးပတ်မဲ ဆက်စေ၏။ ၎င်းသံထောက်ကား။ ။

သံထောက်သစ်။ ။သက်တကိုယ်မကြိုရတာမို့။
မင်းလ ပို ပုံမသနိုင်ဘု။ တုန်ထုချည့်မဲ ရှေ့ရင်။ စစဆုံး
ကလေး။ နှစ် နှုန် ပြိုင်တူဆုံထို့။ ခန်းတို့မှာကွမ်းတုန်နှင့်
ပေ့ပုရင်။ နန်းယုန်ကိုထွမ်းခြုံထို့ ကွေးသည့်နှယ်။
ပေပက်သို့ထင်။ နှင်ငွေဘေချပုံကြော့မှဖြင့်။ နောင်တ
တွေလု ပုံမှာပေ။ ရှုမို့ ကြံကာသမယ်ဦးတင်တံယ်။
ပေပံတွင်မှာပေသနဲ့။ မရှက်သာ။ မျက်နှာကိုပုဝါ

ဒုလ်ပါလို့။မထွင်ပေါင်နကိုယူနှင့်။ ကိုယ်လူကိုသထာမိ
ကာကြောင့်။ ဟိုပြုမှာဒဏ်ရင်တယ်။ မောင်ထွရေး။ သုံး
ရက်ထိပျားတဲ့မှ။ ရောင်ပွရေး။ ထုန်းမထိလား။ ။

သံထောက်သစ်။ ။ ဝုဏ္ဏမာသော်တာ လလိုပ။
ဒီဘဒါပေါ်ခါစထေက။ မော်တ သည့်လွန်းကြင်နှယ်။
ထွဲမကွက်ပါထု။ ခွဲချက်တော်ကျိန်စာချုပ်ကယ်နှင့်။ မိန်
ဥက္ကာ မန်းတောင်ထွန်မှာ။ ပန်းဆွတ်ခွဲတယ်။ ယုံစ
ကွယ်အနိုင်ကျင့်ပါလို့။ ဝံစပယ်ခိုင်နှစ်ပွင့်ကိုလ။ ဒိုင်
အခွင့်လွတ်ရမယ်။ ဇွတ်တွယ်ဆိုသူကလိ။ မနေသါ။ ချစ်
တဲ့သူပွတဟာကြောင့်။ ခန္ဓာကိုဘာလာဆက်မိလို့။ န
နက်ခါ အိပ်ရာထွက်မှာတော့။ ထိပ်စား။ ထိပ်ပျာပျက်
တယ်။ မောင်မောင်ရေး။ ကွေးလျက်မချီတဲ့မှ။ ကိုယ်
တော်ရေး။ ကွေးရှက်ပါဘိ။

နှစ်ကြောသံထောက်သစ်။ ။ ဘုံသဇ္ဇာ။ ချီမင်တာ။
ဟိုတချရယ်ကြောင့်။ ငိုလူအောင်လူဆာကျယ်လို့။ သည်
မယ်လိုက်စား။ လိုဘတ်ကိုရှာ။ ကိုယ်ကြပ်ကိုသူမသ
ထာလို့။ မူပါပါပုဝါနှင့်ဖုံးကာမှ။ ဆူရာကိုအသာမှုံး
တယ်။ မေါင်ထွရေး။ ပြီးလို့ကစားတဲ့မှ။ ရောင်ပွရေး။ ထုန်း
တို့နှစ်ပါး။

တရံသောအခါ။ သိရှိန္တရမင်းနှင့်။ သိလဝတီမိဖုယား
တို့သည့်။ မြောက်စရတ်တော်နွဲ့။ အောင်ပွဲသဘင်ခင်း
ကျင်းကြည့်ရှုတော်မူရာ။ သိရှိန္တရမင်းက။ အစ်မတော်
ဗြဟ္မစာရီမင်းသိပ္ပံကို။ ပွဲသဘင်ပွဲထွက်တော်မူပါဟု။ ။

ပျိုစေတယ် သိရှိနန္ဒာကို စေလွှတ် တင်စေသော ကြောင့်။
 အစ်မစေတယ်၊ ဗုဒ္ဓကောသလီမင် သို့ ကွက်စေတယ်။ မူလသင်္ဃာတိ
 သိရှိနန္ဒာမင်းက အစေးအမြတ်ပြု၍ နေရာစေတယ်။ ချာထား
 မည်ရှိရာ။ သီလဝတ်စုံမိမိယိုးကြီးတ။ တိုးမြှုပ်ကန်ကွက်
 မသက်မသောချက်နှာစေတယ်။ သင်္ဃာတိနှင့်၊ ဗုဒ္ဓကောသလီမင်း
 သို့-ဖြုတ်ခြင်းထွန်းဝင်စေတယ်။ ပြီးလျှင်၊ ဗတ်နာစေတယ်။
 သောအကြောင်းကိုးစေးထပ်သံထပ် သုံးပုဒ် စွေပြား
 ကွင်ရေး၍ နှိပ်နန်းစေတယ်။ မှာအမှတ်မဲ့ ပစ်ချထားစေ၏။
 ငိုးစေးထပ်ကာ။

ပေးထပ်၊ ချေမြှုပ်ပို့ကြောင်းတွေကို သိသူရှိ၊ ခေါင်း
 တွေကို ကျွတ်၊ စေတိုင်းပေးမိစွေမဟာ၊ လိုနေပါအောင်
 နေရ။ နားကျက်မိစိတွင်းစေတယ်။ ကင်းသနော၊ ရွေးရွေး
 ပ။ ရက် သိရှက်စေစင်တွာအောင်။ တွေးသင်ကာယနာ၊
 ဝေးချက် ကာဘဝဋ္ဌ။ အအ-လိုနေမယ်၊ အပူတွေလန်ခမန်
 ပတ်ပုံကြောင့်၊ ငရဲတမ်းလူလုပ်ပါစေတယ်။ ကန်အခန်း
 သူ နှုတ်ကပ်ရင်။ မြို့ဆုတ်မယ်မရှောင်ထွပါဘူး။
 မကြိုဘင် ဘျာလေးဘက်ပါ။ ရွေးတွက်တဲ့ခါ၊ ချမှားဖြင့်
 တွက် ကိုအာပတ်။ စေ့ချက်နှာလုပ်ထိုးပို့လေး။

ပေးတယ်။ ကံတူသိုလ်စေထိုးပို့၊ ငွေအုံးတော့
 တကားမျှ၊ တင်ကတော်နေမယ်။ နောင်ရေးရှာထိတမ်း
 ချမှားပုံကို ပေးပို့တယ်။ ခန္တီကိုဖြည့်တဲ့အခန်း။ ရိပ်ပါ
 နှိပ်ပိဋကနယ်။ မှုတ်ကပ်တွက်ဆန်း။ အကြိတ်ဥာဏ်
 မှုတ်ကြမ်းထိုကတန်းပုံ၊ မှုတ် သံ၊ ခေါင်းညိတ်ခါလက်

ညှို့ရှင်။ စကားတိုး နပ်ကြဲလဲ့ဉာဏ်။ ကာလကပြောင်း
ပြန်တိုး။ ကြောင်းမတန်မခံချိအောင်ပ။ လလေ့နိမယူ
ဟတ်။ ကြည့်ချင်တိုးနတ်။ လောကဓာတ်မောင်တုန်းမော်
ဟတ်။ ခတုန်းပေါ်ထိပ်ကွက်ထွလေ။။

ထေးထပ်။ အောင်မအောင်ရိပ်ရှောင်ထိပါတိ။
မောင်ချက်တိအိုးစည်။ သာသကံက သူမည်တယ်။ ကြိ
မည်တော်နိုင်ပေ။ တဘက်လွှဲစေတနာကို။ ဆွေမဟာ
ပစ္စုကြိုရရွေးကံမှူးတဲ့ခေတ်ထီကို။ ချက်မညီသွေသွေ။
သည့်ဆွေလို ငွေခေါင်ကျွေကို။ နောင်ငွေရင်ကွင်း
မထိ။ ခရီးယာဉ် ချီတိုနဘားမှ။ စာရေးလှိုထေးချင်ထွ
ကယ်။ ကပ္ပဗြိုင်းလွယ်မှ။ တတ်။ မယ်ဆူထိုက်ထိုက်ပူခိုက်
ကိုသူ။ ခုန်မှို။ မှေရိပ်ထုံးသာတိုင်းသည်ပုံလို။ နောင်ကြို
မထိကြောက်ဆုံးပလေး။

ထိထောက်။ ပြန်ပြောလျှင် နပ်အခက်ကယ်ထို။
သံသောဇာဉ်ခင်မင်ချက်ဟာဗို။ ပြင်မကြိုက်နေရတယ်။
ဘာမကျ သော်လဲ။ လောကမှာကံမရှိထို။ တန်ပါပြီ
ခန္တီကို သုံးတယ်။ ရှုံးဆဲပမယ်။ နေဝတ်ညွှာတင့်တပါ။
ဝယ်က။ ဇွေလွတ်စာရွှင်ခနာ ရင်ဖြင့်။ ဝင့်မကြွားကနိုင်
လယ်မှာ။ ပိုက်ကွယ်ခဲ ကြိုရည်စော။ ဆွေသာကီ။ ဥ
ပစ္စာဝယ်သွေမှိုထို။ မေခေဗိ ခင်ခင်ဖြင့် လုပ်ချင်ပေ။
ရယ်။ တောအုပ် ရှိုက်ကြော။

ကိုကဲ့သို့ဖြဟွ။ ရိုမင်းသိမ်း။ ထိလဝတ်မင်းဖြ။ မိသွ
ရ မင်းထို။ အချင် မှင် ကုဝင်ညီညွတ်ပူ။ မပြန်ပုံကြ

သည့်ကို။ မယ်တော်သကျင်သာမိဗုဒ္ဓကောလိယကြီး ထိတော်
 မူလသင်္ဂဟကြီး။ ၎င်းသို့တော် သမက်တော်ကို အပေါ်၌။
 နေကာလကကဲ့သို့- ဩဒါတော်မညောင်းသည့်နှင့်။
 ရှေ့ရှေ့နေနောက်။ အောက်မေ့စဉ်းစားတော်မူချက်။
 နောင်ဟတော်ဖြစ်ပွားလေသောကြောင့်။ သံထောက်သီ
 ချင်းတပုဒ်ရေးပြီးလျှင်။ လွန်တော်မူသော။ သီဟရာဇာ
 မင်းတရားကြီး၏။ သလွန်တော်ပေါ်မှာချထားရာ။ ၎င်းသီ
 ချင်းကို။ အပျိုတော်များတွေ့၍။ အလွန်ကြည်ကွဲကြလ
 ဖြင့်။ အကြိမ်များစွာဘတ်ကြ၏။ သံထောက်သီချင်းကား။။

သံထောက်။ ။ ဖြစ်ပျက်ဟန်အကိတ်များတာကြောင့်။
 သင်္ဂဟသင်္ဂဟဗျာဒိတ်ရဟန်းများဖြင့်။ စိတ်ချများသာယိုကုန်။ ပူ
 လှူကိုလှူ။ လူ-အ-မှာ အိပ်မက် ကောင်းသော်လည်း။ အ
 ပြောကြားကို ပြန်မပြောနိုင်ပေ။ သောကနှင့်ကြို။ အသင်္ဂ
 ဝေဒနာလောကီ။ တခဏ်ရည်မပြုံးချင်ဘူး။ ထိုရှုံးတဲ့လူ
 ခင်္ဂါရုံသို့။ လက်စုံထု ရင်ကိုတီး။ နှုတ်မြှောက်ခါ။ သုတ်
 တော်ကားမိ မကြွလာသို့။ တံဇာဟာ ဘယ်လို မှေးပါ
 သိရုံပေးအကူပေးသည့်။

၎င်း ပြီးစီးသည့်တော် သီဟရာဇာ မင်းကြီး လက်
 ကားပျက်စီးနေသော ဗုဒ္ဓကောလိယကြီးဖြင့်တော်မူသော။ သို့
 တော်တော်လည်း။ နောက်သီဟရာဇာတော်မူ၏။ ၎င်းစလက်
 ထိပ်မင်းတော် နေသည့်တော် သီဟရာဇာမင်းကြီး အ
 လွန်ပျက်စီးတော်မူ၍။ အင်္ဂါတိုင်နန်းနှင့်တကွ။ အခန်း
 အနားများပြာကြဲ များစွာနှင့် ညွှင့်တော်မူ၏။ စူးမတ်

ပြည်သူတို့လည်းကြည်ဖြူခြင်းတို့ကြောင့်။ ၎င်းစလင်္ဂသိဒ္ဓိ
မင်းသိဒ္ဓိသည်။ ခမည်းတော်မရှိလျှင်။ တပင်တိုင်နန်းက
ဆင်း၍။ အိမ်နိမ့်မှာနေရ၏။ မိမိကိုယ်ကိုယ်ကျွန်ုပ်မကဲ့သို့
သဘောထားပြီးလျှင်။ တရားနှင့်စပ်သော သံဃဝဂ္ဂသီ
ချင်းလေးပုဒ်ကိုရေး၍။ အစေးကျန်တော်မူပြီးသို့ထံ ပေး
လိုက်၏။ သီချင်းကား။

တေးထပ်။ ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မှာ။ ဆုတ်ကပ်ရှိကြောင့်
ရန်။ နှုတ်ကလာပ်ဖောက်ပြန်တယ်။ မြေအတွက်ထွေပြား။
ဝင်သက်နှင့်ထွက်သက်လွယ်တယ်။ ဟဝဂ်ဝယ်ပိုးမရ
ငြား။ သည်ကဲ့သို့ ပျက်မဟာဂကို။ လက်မကွာအေးရား။
သက်သာရာအရှားရှိ။ ထူးရှားရှင်လင်းဝင်။ မိတ်မလှူရိပ်
ဖြူသုတ်ပါသို့။ ဘိက္ခုလုပ်မှုမပယ်လို့ဝင်။ နန့်ရံ့ဥယျာဉ်
မှာ။ ဖူးသစ်ရွှေကျောင်းနှင့်။ ရွှေယောင်းလုံး ရွှေကယ်
မြန်းချင်ခဲ့ပြီ။ လေ့မိတ်တွေထေရ်ရိပ်။ နေသင်္ကေကြိတ်
ပဲလေး။

လေးကြော့သံတော်။ ။ ဒဏ္ဍာရီပါမှလွမ်းထောင့်။
တန်ဖိုးရှိ ကာလက ဆန်းတာကြောင့်။ ရှေးဆန်းကွယ်
သည့်နှယ်။ ဘာမကျသုခိုးလောကကိုမည်ခွါဆန်သို့။
ဥဒါယံမြိုင်ခြေတိုထွမ်းပါတော့မယ်။ နန်းနှင့်မနှယ်။ အ
ထိက္ခာအမျက်များတာကြောင့်။ ထိပ်စရာတာဝန်လေး။
မှာဖြင့်။ မျက်နှာထားခက်ထွတ်တယ်။ သက်ကယ်ပျက်
မူ။ တောမဝါ။ ကံမဲ့ သူတွေချစ်ကြောင့်။ ကေကားပုံ
မှာ-ပုန်းပါထော့မယ်။ ပျံ့ကော့ကူ။

တေးထပ်။ ။ ကုသိုလ်ကံပေးသမျှနှင့်။ ဇာကြမ္မာတော်
 မပတ်။ ဘာ ဘာလုပ်လုပ်အောင်။ မလုပ်လုပ်ချင်ဘူး
 ယက်ဟင်းစေ။ မနေဘဲကြည့်အောင်။ သဘောချည်ဝတ်
 ပဲစိတ်ကူး။ ဝှံ့ထောင်ချက်ဝက်သားနို့ကို။ မမက်ပြီအထူး
 ကြက်အတိမလှူတဲ့။ ဗုဒ္ဓဆိုသူ့ဘာသာချိုး။ တပြားတန်
 ကျယ်ထမင်းလုပ်နှင့်။ သည်လုပ်ပင်းကြိတ်လို့သာမျိုး။
 ရည်ရွယ်ရင်။ စိတ်နဲ့တို့မှာ။ ပတ်မလိုချင်ထုလို့။ မရှင်ပြ
 မျက်နှာတော်။ ကြွားရုံမမေ။ ခုချားဖြင့်ရှိုးမချော်တယ်
 လူခေါ်ရင်-အ-ချင်ပေါ့လေး။

ဒွာန်ကြော့လိထေဝံ။ ။ ချမ်းသာပန်းမလာစေ
 လှူလို့။ ဝကြွေခြောက်နွမ်း။ ဝိုလို့သာပွိုးရတော့။ ကြို့ချန်
 ကာ-ဘဝင်ဆူလို့။ အုံပုန်းပူလူမဝိတယ်။ မီးညှိမမန်း။

ရင်ထပ်ဝဝသိချင်းလေးပုန်ကို ကြားရသောမူးသိဗ္ဗိ
 မတ် ဗြဲပြည်သူ လူကပေါင်း တို့ ယည်း။ စလင်္ကထိဂီ
 ဝင် ဗြဲကလွက်။ နှလုံးစိတ်ဝင်းဝင်ပမ်းပြိုင်။ ငိုချင်မ
 လှော်ရှိကြံ့ ကုန်၏။ စလင်္ကထိဂီမင်းသိဗ္ဗိလည်း ခမည်း
 မင်း ကျေးဇူးအမင်းတရားကြီးကိုတမ်းတပူဇွေးသ
 ပြု။ ဝပပတ်မိတ်တော်နှစ်မကြာမီလွန်ရှာလေ၏။

ယောဂပတ်ဖြေတွင်ရှိမင်းသိဗ္ဗိလည်း။ ညှိမတော်သိ
 ဝဝ။ ။ နှလုံးစိတ် အလိုမတူသည်ကို သိရသည်နှင့်။
 နှလုံးချမင် ကျေးဇူးစိတ်တော်မမူ။ လျစ်လျူသဘင်တော်
 မူ၏။ ဝပနွမ်းနှစ် နှလုံးပတ် ကထိလဝဝတိပီဗုယိုးမသိရ
 ပပပတ်။ ဘားကိုယ နှိ နှိပင်သောဝတ္ထုခြား လက်စွပ်

ကတော်သုံးတွင်းနှင့် အလွယ်ချ ပုလဲကြီးသုံးကျားကို
လက်ဆောင်ပေးပြု၍၊ ဣဒြားတွင်ပေးထပ်သံတော်
ပုနစ်ပုနစ်ရေးပြီးလျှင်။ လက်သုံးတော်ရာဇဗလကိုစေ၍၊
ပြုဟူစာရိမင်းသမီးထံဆက်ရ၏။ ၎င်းတေးထပ်ကား။

တေးထပ်။ ။ ရုဇနဝတ်ပူရဝယ်၊ ဆင်ဖြူချွေးသခင်။
ပာဒဂီသမင်ကို၊ မဆင်ခြင်လိုက်မှား။ မန်းဂီဂီ တောင်
မည့်ဆွယ်တယ်။ အောင်ပင်လယ် တောမွှက်ပျော်ပါ။
လတံ့ခရစ် ခရုငွေငယ်။ သမုတေ့ ဝါသွား။ နှုပီပေ
ကားနှင့်။ ထည့်ဖြားတဲ့အော်ဂီ။ လက်ဖျက်သံနှစ်ထပ်တီး
ပျံနှင့်။ နတ်သမီးပျိုကြာရသည်။ သံဝါသစပ်မြိုလျှင်။ ရသ
ကို ကွယ်ပျောက်ထို။ ချာချာနောက်ဆင်ဖြူရှင်။ ရှူးလေ
တည့်အစ်။ သည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ထုံးကို တင်မယ်။ ချစ်ထုံး
တွင်ခွဲပါနှင့်လေး။ ။

တေးထပ်။ ။ သဘောတော် ကြီးကြမ္မာ နိုးရမည့်
ပူပါ။ သီးမကပူတာကို။ သူမညွှာလေနဲ။ ရွှေမေတ္တာ
တော်ကြိုလျှင်။ ခတ်မြန်မြန် ဘုန်းကယ်မှတ်။ သိကြမ္မာ
ပုံကထင်တယ်။ ဝိဝါပင်မကွဲ။ ညှိကြတာမမြဲသို့။ အက
ခတ်ခက်တယ်။ သည်ဇာတိတော် ဘယ်ပုံခင်းမယ်ထို
ကုန်အလင်။ သိချင် ထွတ်တယ်။ လမင်းနှင့် ယုန်နှယ်လို
ပြယ်ပြယ်မှိုမှားနှင့်။ ပုံများဖြင့်အခက်ပို။ ဇီးစနက်ပို
မှိုလျှက်နှင့်မမြွက် လိုတယ်။ နှုဂ္ဂက်လိုရှုဝေးထင်ဖလ။ ။

တေးထပ်။ ။ နတ်တော်ဝင်ရုဇနလို။ ကုမရကယ်
ကွာ။ သူ့အထွ မြေပျက်နှာမှာ။ လစကြာတေး မှက်

သံထောက်။ ။ဒုက္ခတော်ဟုတ်မင်းသုန္ဒရီ။ နှုတ်က
 နော်စုင်စုင်ကျေးပါလို့၊ အုပ်အုပ်ကလေးတင်လိုက်မယ်
 တငွေငွေငယ်နှင့်။ ယနေ့မြင်နက်ဖန်ပျက်ပါလို့။ သ
 ဘက်ကယ်ဟိုဖွဲ့တွေနှင့်။ ငိုပွဲတော်မဆင်ကောင်းပါ
 ဟု၊ သောင်းရွှေနတ်ကယ်။ သမုညာပဒုဘွားငယ်က။
 ကရုဏာရမထားရင်ဖြင့်၊ အမှုသွားကြောက်ထုတယ်။
 ထောက်ကယ်ခွင့်ကုသနား။ နောက်နှင့်သူ။ မျှောက်ပင့်
 ဇာခင်မယူက။ အောက်ဆင့် လူကြာရင်ရှူးပါလိမ့်မယ်
 စူးစေ့ဘုရား။

သံထောက်။ ။ကမ္ဘာမှာစာရာသငယ်လို့။ သဟာ
 ကိုပြဟွာတွေစံခဲ့လို့။ ထာဝရပူထုလေ။ အောင့်လို့သာ
 ထားရ။ ထောင့်ငါးရာဆိုတဲ့ကီငယ်က။ မီးညှိလို့ငွေ၊ ဥပ
 မာ သို့အတွေးမှာတော့။ သမုညာရိုးကသေတို့က။ တို့
 ဆေးနှင့်တို့ထင်လေ။ ဖြေတယ်လို့ ဖြေနိုင်ဘူး။ အိုခက်
 လေ။ ငိုမျက်ရေ တတွေတွေနှင့်။ ရွှေကြက်သေ-သေလို့
 ဝေးရတယ်။ လေးခင်ကြောင့်နူး။

၎င်းတေးထပ်သံထောက်များကို။ လက်သုံးတော်ရာ
 ဇမလကဘတ်၍ တင်သောကြောင့်။ ဗြဟ္မစါရီမင်းသိန်း
 ကြားတော်မူသော်လည်း၊ ယုံကြည်တော်မူရင်းမရှိပြီဖြစ်
 ၍။ တေးထပ်သံထောက်သုံးပုဒ်ကိုရေးပြီးလျှင်။ ပိုးလက်
 သုံးတော် ရာဇမလလက်တွင် အပ်၍ဆက်လိုက်၏။
 တေးထပ်ကာ။

တေးထပ်။ ။ ကျင့်သိက္ခာ ဝါကြီးနှင့်။ ပတီးကို
 လက်ကိုင်၊ ရသားကို တကယ်ချိုင်တယ်။ ဒိုင်ပါပေ့စိန်
 နဲ့။ ကြောင်းမတန်ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ပေ။ နိပါတ်တော်ဇာတ်
 ချချလဲ။ လူတွေတိုင်း ယပ်ကိုင်တယ်။ မတတ်နိုင်အောင်
 ဘဲ။ ဝိပြုတ်တွေနှင့်ထွဲထွဲ။ ဟိုမစဲဟောချင်။ ဝိဇ္ဇာကတ်
 ကြေညာညွှတ်နိုးပေးလို့။ ဘဝလုံးဆုံးမဲမထင်။ ဝတ္ထုကိုအ
 မှုမြင်တယ်။ ရာဇဝင်အူပေါက်ဖုံးမယ်တဲ့။ လုံးလယ်
 လိုက်နိုင်ရှာလေ။ ဩကာသဖေ။ စာပေါင်းသိုက်ဖြမ်း
 မွှေတယ်။ ကျမ်းအကြေလွန်လွန်းထိုလေး။

တေးထပ်။ ။ သင်္ခါရုဖြစ်အမျှက်ကို။ မနှစ်သက်စိတ်
 မှာ။ ရှက်ကနက်ရိပ်ကြာကို။ ထိတ်ပါဝံသကိုတွေ။ ရေ
 မုဒ္ဒါ ညှိချောရုံတယ်။ သိသေခံ ထားတော့ နာအော့။ ရှေ့
 သင်္ဂြိုဟ်တချပ်နှယ်။ မမှတ်တယ်ယနေ့။ ပြာသန်လယ်
 ပလ္လင်ပို။ တငွေငွေစွဲလောင်။ တိပဋ္ဌာန်ရွှေစာကျမ်းပယ်
 နှင့်။ သေမာလမ်းကူးထွက်ထိုရှောင်။ သေလာနန်းကျော
 ငှေ့ရှောင်ဝယ်။ ပထောက်ချောင်မြေမြင့်ဆို။ ဘွေပတ္တင်တွေ
 နာရီကူးချင်ကွဲပြီ။ ဥကင်တွင်တသိက်မှာ။ ပါရမီဖြည့်
 ဘဲလို့လေ။

သံဃာတော်။ ။ မျက်နှာတော်တသိမ်မွေ့လို့။ ရှက်
 သနားရန်ကို ဝိညာဉ်ပါထို့။ မှိန်မဟဲ့မှိန်ရတယ်။ မချမ်းမြေ့နိုင်
 ထို့နန်းကျမ်းမသူရာသို့။ တဗျူဟာထွက်မလော့ချင်
 ချေ့တော့လိုတော့ပယ်။ ဘုံသုံးဆယ်တခုသားကိုဖြင့်။
 မှုံမှုံမယ်မထုံမှုံ ပြိကူးယုံစားလို့ မှောက်ပေါ့ကွယ်။

ကြောက်တယ်ပ ခင်မလဲ။ အားမတူ။ သနားသွယ်သွယ်
ဝယ်ဖြူတော့။ ကယ်ဆယ်သူမြို့မချေတာရှိရယ်။ တေ
နဲ့မှတ်။

၎င်းတေးထပ် သိထောက် သုံးပုဒ်ကို။ လက်သုံး
တော်ရာဇဗလကယူသွားပြီးလျှင်။ သိရိန္ဒရမင်းထံတော်
ရှိတင်ရ၏။ သိရိန္ဒရမင်းက။ ဤသို့အမိန့်တော်ရှိ၏။ ဗြဟ္မ
ဇာရီမင်းသိဗ္ဗိသည်။ နှစ်မတော်သိလဝတီမိဖုရားကိုစိတ်
တော်ချခံလျက်ရှိ၍။ ငါကမေတ္တာတော် ဆက်မည်ကြီး
တော်လည်း။ လက်ခံတော်မူမည့်မဟုတ်ပြီ။ ငါ့မှာလည်း
ပြန်ရိရဲတောင်မင်းသည်။ တောင်စဉ်သိတာ။ အကာအ
ပတ်ခြံဝန်းလည်း။ အမြဲတည်မှ။ ကြည်သွယ် မခန်း။
ပြန်မြဲတန်းကဲ့သို့။ တောင်နန်း။ မြောက်နန်း။ အလယ်နန်း။
အနောက်နန်း။ စခန်းကျကျ။ ဖြစ်ကြရမှသာ။ ရာဇသေဋ္ဌ
မင်း။ မင်း၏ကြက်သရေရှ်နိုင်မည်။ သို့ဖြစ်၍အစီမတော်
ပြုစွာဇာရီမင်းသိဗ္ဗိကအလိုတော်မပါသေးလျှင်ရှိစေ။ ညီ
မင်းတော်အထံဆုံးခမ္မဝတီမင်းသိဗ္ဗိ သဘောတော်ကိုစု
မင်းတော်မူဦးမည်။ သို့ရာတွင်။ ၎င်းခမ္မဝတီမင်းသိဗ္ဗိထံ။
ပထမတွင်းတဝင်တင်လျှောက်နိုင်မည့်သူကို ရွေးကော်
ပျော်။ မှန်နန်းအပျိုတော်ခေါင်း။ အထိန်းတော်ငွေတောင်
တော်မှတပါး။ အခြားသူနှင့်မလျှော်။ အထိန်းတော်ငွေ
တောင်စားကိုချော့တော်မူဦးမှသင့်မည်သဘောတော်
မူ၍။ ငွေတောင်စားအထိန်းတော်ကြီးသည်။ သားတော်
တေးထောက် အမိ-ခုဆိုးမ ဖြစ်သော်လည်း။ ပန်းယံမြို့

သိဟသူမင်းသည်။ မိဖုရားအရာတင်မြှော့်သော။ မြှော့်
ဘက်လင်း ယဉ်ရွာသူတို့ကဲ့သို့။ အမူအရာမှာ အပျိုက
ညာနှင့်မခြား ရှိပေသည်ဟု။ တေးထပ်နှစ်ပုဒ်ရေး၍ချီး
မွမ်းမျှောက်စားတော်မူ၏။ ။ ငိုးတေးထပ်ကား။

တေးထပ်။ ။ ဘီးပုံတော်ကေဆံပတ်ကပ်နှင့်။

ကြွေမတတ်မူရာ။ ရွှေနားကပ်မကူသာတယ်။ မဟူရာ
ဆင်ရွှေ။ သိမ်ဇေကျရော့ရည်းခြုံတယ်။ ကြော့နည်းပုံ
ဆန်းလိုက်ပါပေ။ ဝတ်လဲတော်ကြီးအဝါမှာ။ ခိုးနံ့သာ
မသွေ။ ရိုးရှာသည့်ခလေ့နှင့်။ ပြကတေ့ယဉ်ပြန်။ မျက်
လုံးတော်ထမူသစ်တာက။ ဇမ္ဗူရာဇ်သိန်းမကတန်။ ရွှေ
နန်းသူချော့ရှာဟန်မှာ။ သောတာပန် မိသူဇဉ္ဇေသို့။ မြေး
ရှစ်ကျိပ်ရတောင်ဝယ်။ ရှေးကထက်ပယ်။ ဇေးဆယ်
ပြည့်ဇရာထွယ်တောင်။ ကညာမယ်သာတူးပလေး။

တေးထပ်။ ။ ကုမ္ဘာ့ဒိန္နဘတ်ထက်။ တရုလပ်သရ
အင်။ ရှုမှတ်ဂြိုဟာတင်မယ်။ ရာဇာဝင်ထင်ရှား။ ရွှေပေါ
သောဘ်လင်းယဉ်ရွာမှာ။ ရှင်းလင်ကွာမိန်းမတပါး။ တ
ရပျား အမြွှက်ပြာတယ်။ အထက်ပါရင်သား။ ရှက်စ
ရာအင်။ နှင့်။ တါနှစ်ခန့်ပြုပြု။ စားရိက္ခာတမ်းတခွမ်း
သော်ကြောင့်။ ထွမ်းကျွန်နိုးသားမိအတူ။ မန်းယနန်းဒီ
ဇမ္ဗူမှ။ သိဟသူထွက်ဆဲနှင့်။ လက်ခနဲမြင်တည့်လျှင်။
ဇိမ်ပတ်ရှိပင်။ တရုလပ်ရွှေနန်းတင်တယ်။ ရေးပျန်းပင်
မိမိလေ။ ရုံလေး။

၎င်းတေးထပ်နှစ်ပုဒ်ကိုကြားလျှင်။ ငွေတောင်စားအ
 ထိန်းတော်ကြီးလည်း။ ဝမ်းသာရွှင်လန်း၍။ အမှုတော်ကို
 ပြေကုန်အောင် ထမ်းရွက်ပါမည်ဝန်ခံ၏။ ယိရိန္ဒရမင်း
 လည်းအထိန်းတော်ကြီးကိုယုံကြည်တော်မူသောကြောင့်
 ဓမ္မဝတီမင်းသိဗ္ဗိကိုချောကြောင်း၊ ထွကြောင်းမေတ္တာရှိ
 တော်မူကြောင်းနှင့်။ ရွှေပြားတွင်။ တေးထပ်သံထောက်
 ချန်ပုဒ်ရေးပြီးလျှင်။ ၎င်းရွှေပြားကိုပတ္တမြား သုံးရစ်။
 စံနိသုံးရစ်။ မြဲသုံး ရစ်စီသော ပြုတ်တွင် ထည့်၍။
 ငွေတောင်စားလက်သို့ ပေးအပ်ဆက်စေ၏။ ၎င်းတေး
 ထပ်သံထောက်ကား။

တေးထပ်။ ။ မြဲကျီးဥအရေပါးလျှို။ ငွေယမားသွဲကာ
 ရွှေအသားလဲပြာမှာ။ မှုခပ်ညှာ မသန်း။ ထုသူများနှစ်
 ကျော့ဝံထပ်။ ကတော့ခဲဥကင်တွင့်ပန်း။ မင်းနန်တွေဒေ
 ဝရင်မှါ။ သေမရှင်အန္တမ်း။ ရွှေပလ္လင်အထွမ်းရှိ။ ကမ္မဋ္ဌါန်း
 ကယ်ဆယ်။ သည်ထုပုံနတ်တပါးလိုဖြင့်။ မြတ်ညီဘွား
 ခက်ရှာတော့မယ်။ ပြာသာဒ်ဘွားသက်ထွယ်မှာ။ က
 နက်နွယ်ကေညွန့်ရှိ။ နေကဝတ်၊ ရွှေနီရီ။ ဝဲယါကချီ။ အါ
 သက်ဆွသာကီလျို။ ရွှေပါမိသင်းပါဘိလေး။

တေးထပ်။ ။ ရွှေစကြာရဟတ်နှင့်။ မင်းမန္တိတ်ရှာ
 စ။ ဆင်းကြာနတ်မဟာဆွေလျှို။ ကမ္ဘာကြေမရ။ ယဉ်
 ဓထုနှစ်ပါးကိုဆောင်တယ်။ ဘုရားတောင်ဟောလေ။
 ပစ္စ။ ကောင်းကင်က-စိန်ဥက္ကာထပ်။ ပြုတ်ထွာဖြိထင်ရ
 ပ်သာကီမြင်ရမှ။ ရင်မ-လျှို စုတ်ခေါ်။ ရွှေကုရေအ။

တံဟန်ကျ တန်လောက်ကဲ့နော်။ စန္ဒရ-လ-အပေါ်မှာ
နှစ်ဆကျော်ဝေရွန်းလို့။ ငွေဝန်းပွင့်ရွှေမျက်နှာ၊ သေဝင်း
နယ်ပြည့်လာ။ တွန်းရုပ်ပုံမဟာဉ် သာတယ်၊ မင်္ဂလာခေါင်
ညွန့်ပလေး။

တေးထပ်။ ။ ဆတ်သဝါအသားနှင့်၊ ပတ္တမြားမုခ်။
ဘုရားမှာဆုပန်တယ်။ နူကမိငွေသွား။ ရွှေနှုတ်ထွက်
လိမ်မာတာမှာ။ စိန်ခရာထုပ်ဟဲ့အလား။ စောင့်ထိလငြိမ်
စိတ်လေတယ်။ သိမ်ရေဝေရှည်လျား။ ဆူခြေစည်ကားလို့
ဆယ်ထားတဲ့ဝယ်။ အမရာမဒီထွက်သို့။ ပြုပြင်ပန်းတော
အညို၊ သတ္တုလျှော်ငြိတယ်။ ကိန္နရီသနင်းလို့ခံတွင်းနဲ့ ကို
ကုမိ။ သင်္ဃာတံ၊ သန္တာန်။ ဆင်းစာတိ နှစ်ပြာမှန်တယ်။
သတ္တဝါရင်္ဂီသုဂ္ဂိုလေး။

တေးထပ်သစ်။ ။ ကြက်သရေခုံပျိုတယ်။ ပရိုကိုယ့်
ဟန်။ ဂုဏ်မရှိလျှံတယ်။ မဒီတို့မူဆုံး။ ဆံကေတွဲ
မြက်၊ နှာင်မှားစာမရာရောင်ကျန်းတွဲတဘုန်း။ ငွေသွား
ညွန့်မိမိတော်၊ ဝဇီရတန်း။ အညွန့်ရောင်ပြုံးတဲ့။ မျက်
လုံးကော်နှစ်သို့ ရွှေမြင့်မိရိမြောက်စူးကား။ ငံသာက်ရှူး
ကြက်ထွန်ဆံ၊ တံတူ၊ ဝါးကြန်သန်ခံအမှုတယ်။ ဇမ္ဗူတွင်
ကျန်ဟန်လို့၊ ပုံခန်းထွက်မဟာဆွေ။ ကြောလောက်
ဟဲ့ပလေးကတိတ်ယည်လုမြေမှာ။ အမြုတေကဲသုဂ္ဂို
လေး။

တေးထပ်သစ်။ ။ တပျိုကြိုငယ်နှင့်၊ ပုံပုံကလေး
ပျိုမာရုံပုံပယ်။ သူတပျော်ကံတွင်မှ။ ကိုယ့်ခံအောက်

ကိုယ်ရှာလွန်းလို့။ တခွန်းရယ်တင်ချင်ရက်ကယ်နှင့်။
ဖိုးဖွက်ရတယ်။ ရှုယ့်ကိုမောင့်အသက်ကိုထွ။ တဝက်
ကယ်ဘဲခေချင်တယ်။ ကြိရွယ်လို့ မတဲ့။ မနေသာ။ ခေဝ
ရာကိုယ်တိုင်မတ်ပါလို့။ နေတတ်ကယ်အိုင်တော်ရေ
နှင့်။ သည်မေကိုရွယ်တုလို့ရအောင်။ ချိုးကြပါလို့။

သံထောက်။ ။ တသက်ပန်ရှုမည်းနိုင်တဲ့။ နုက္ကဒဏ်
ကမ္ဘာလီးကိုဖြင့်။ ခုအပြီးတင်တော့မယ်။ လှိုက်ခါသာ
ရှိုက်ပါလို့။ မကိုနှိုကယ်စံတော့ကြောင့်။ ကံပလေဆို
လို့တိုးရတော့။ မျိုးသာကိန္ဓယ်။ အထက်လူ နေလာဘွား
ငယ်ကြောင့်။ မက်တဲ့သူ သေကာဘွားချင်တော့။ ကြိ
အားဇာတ်ငယ်ငယ်။ တွယ်တယ်လို့ တွယ်ရတုံး။ နိဗ္ဗ
သနော်။ မိမ့်မိမ့်ကလေးတွေမျှော်ခေါ်လို့။ အခြေတော်
ဘယ်ပုံမှန်းမယ်လို့။ ပင်နန်းသူကြွစကားကို။ ကြားချင်
ထုဆုံး။

သံထောက်။ ။ သက်သာဘွယ်ထင်မြင်ထွတာရှိ။
ဆက်လွှာစွယ်တင်တင်လို့ သရတယ်။ တဝင်ကမ္ဘာ
တဲ့သူ။ သည်အချစ်လိုဖြင့်။ တခေတ်တွင်တခါကြိမ်ရှိ။
ခန္ဓာအိမ်သေမြပြီးတော့မယ်ထင့်။ မီးမက ပူ။ ကမ္မဏာ
ထွေထွေပွားသော်လဲ။ ပရညာဆွေတပါးမှာဖြင့်။ ပွေ
ယားနှင့်တူတဲ့သူ။ ယူတယ်လို့ မရစား။ လိုက်မညွှန်။ ပ
လိုက်အောင်အတွင်ခွါဖြင့်။ သိုက်ဆရာပြောရာတဲ့
နှယ်။ ရူးလိမ့်မမှား။

၎င်းတေးထပ်သံထော်ချနစ်ပုန်ကို။ ဓမ္မဝတီမင်းသိဉ္ဇာတ်
 ရှေ့တော်တွင်။ ငွေတောင်စားအထိန်းတော် သခင်ကြီး
 ကဘတ်၍တင်ရာ။ အထိန်းတော်။ အပျိုတော်။ အချိုတော်
 အချောတော်များနှင့်တကွ။ ဓမ္မဝတီမင်းသိဉ္ဇာတ်ကပြုံးတော်
 မူပြီးလျှင်။ ငါတို့ကစားပြန်၍ဆက်ခွင့်ရှိသော်လည်း။ များ
 များမတတ်၍။ ငှေးငယ်ရွယ်တော်မူစဉ်ကမှတ်သားရ
 ဝိဘူးသောတေးထပ်တပုန်ကိုသာ။ ရေးသားပြန်ဆက်
 လိုက်ရမည်။ မိန့်တော်ရှိတော်မူပြီးလျှင်။ ၎င်းတေးထပ်
 တပုန်ကို။ အထိန်းတော်ငွေတောင်စားသခင်ကြီးလက်
 တွင်။ ပေးအပ်ဆက်သလိုက်၏။ ။ တေးထပ်ကား။

တေးထပ်။ ။ ရှေ့ဝက်ပျိုလည်ရွဲမှတ်။ သလဲနှင့်စိစိ။
 စားရမယ် မသထိတယ်။ အထိရှိနှစ်ခြော။ ဖန်ရမယ်
 ခက်လတယ်။ အထွေထွေကြိမ်တံချမေ။ ကြောက်ချစ်
 ရက်နှစ်ထပ်ပါကို။ လတ်ရာကသူရော။ ရှေ့မေတ္တာကြ
 သဘောနှင့်။ လောကဘတ်ထူရှာ။ ဖြစ်ထွေကိုမယ်သနား
 ပါဉ္စ။ ကြော်အားတော်ပိုထုလိုပါ။ ဥကင်ဖွင့်ကနက်ထွာ
 ဝယ်။ သက်တရာရှည်စေကြောင်းနှင့်။ ဆုတောင်းကာ
 ပန်ရည်ရွယ်။ စောမိရက်ကမယ်။ ရှေ့မေတ္တာကူမထွယ်
 တယ်။ နိုးမောင်ဆိုကြောက်ဆုံးပလေး။

၎င်းတေးထပ်ကို။ သီရိန္ဒရမင်းလက်ထော်သို့ ဆက်
 လျှင်။ သီရိန္ဒရမင်းလက်ထော်။ ကျေးကျွန်တို့ကိုမတတ်စေဘဲ။
 ကိုယ်တော်တိုင် ရှေ့တော်မူပြီးလျှင်။ မည်သည့်စကားကို
 မှူအပ်နှံတော်မရှိ။ နှစ်မောင်းခန့်လောက် တိုင်အောင်။

ပျက်နှာထော်ကိုအောံသို့ချ၍အကြံတော်ယူပြီးမှ။ သီလ
ဝတ်မိဖုရားကြီးအဆောင်တော်သို့ဝင်တော်မူ၍။ တောင်
ညာအထွဋ်။ ရှစ်သောင်းနတ်ဖြစ်တော်မူသောသီလဝတ်
မိဖုရားကြီးနှင့် အတူတကွရာဇာဘိသေကဘိသိက်ခံ
တော်မူလိုကြောင်းကို တိုင်ပင်တော်မူပြီးလျှင်။ နေ့စဉ်
မပြတ်။ ဆည်းကပ်ကျိုးနွံရင်းဖြစ်သော။ ဆရာတော်
ပဒုမမာလာရှင်ရသေ့ကိုလျှောက်၏။ ဆရာတော်ပဒုမမာ
လာ ရှင်ရသေ့ကလည်း။ ရာဇဘိသေကကျမ်းနှင့်အ
ညီ။ မင်းပုဏ္ဏားသူဌေးသူကြွယ်။ လေးသွယ်သောအမျိုး
သမီးတို့ကို။ အသီးသီးခြံရံစေလျက်။ အိုင်အနောက်တတ်။
ရေတုလွတ်ဖြင့်။ မနွတ်တငြိမ်း။ အောင်စည် ရှမ်း၍။
ရေဖြန်းခံသင့်ကြောင်းကို။ ထပ်လောင်းပြသ။ ဩဝါဒ
ပေးတော်မူ၏။ ။ သိရိန္ဒရမင်းလည်း။ သီလဝတ်မိဖုရား
ကြီးနှင့် ဆရာတော် ပဒုမမာလာရှင် ရသေ့တို့ကိုတိုင်
ပင်ပြီးလျှင်။ ဂိရိမဏ္ဍလပြည်တောင် မျက်နှာဝေရော်စန
အရပ်၌။ မဟာပုညသူဌေးသမီး။ ရုဇနဝတ်မှုံ။ ချော
ကြောင်းကိုကြားတော်မူရင်းရှိသောကြောင့်။ ၎င်းရုဇ
နဝတ်မှုံကို။ ဘိသိက် တော်ဆက်မုန့်။ လက်သုံးတော်
ရာဇဗလကို စကားရှိသမျှ မှာထားခေါ်တော် မူစေ၏။
လက်သုံးတော်ရာဇဗလလည်း။ အိန္ဒိယတော်ကို။ ဦးထိပ်
ထက်ပန်ဆင်ရသည့် အတိုင်း။ မဟာပုညသူဌေးအိမ်
သို့သွား၍။ သူဌေးသမီးရုဇနဝတ်မှုံကို။ တောင်းရမ်းစေ
ဆို၏။ ။

ရာဇဗလဆိုရန်စကား။ ။ဝေရော်စနု။ ရုပ်ဒေသ
 မှာ။နာမကမ္မေး။ မဟာပုည။ ဘွဲ့မည်တော် သပေတံ။
 ဘသူဇဋ္ဌးဗျား။ ။ဘေးလည်းဆယ်တန်။ ရန်လည်း
 ဆယ်ထပ်။ သုံးပါးကပ်နှင့်။ ဥပဒ်ဗျားနာ။ တိမ်မြူမစွန်း။
 လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ တင့်ရွန်းသာ။ မာတော်မူပါစသူဇဋ္ဌး
 မင်း။ ။

သူဇဋ္ဌးဆို။ ။အင့်ဟင်။ နေ့ကိုပြောနောက်။ ညကို
 ပြောအောက်။ ချင့်ထောက်နှိုင်းဗျား။ ငှေးလူတို့ သုံးကြ
 သည့်။ ထုံးစကားလိုပင်။ သက်ထားရွှေထွေ။ စိန်တကုံး
 လွေး။ အိမ်လုံးဒေပါတ်။ ဇဋ္ဌးကတော်နှင့်။ နှစ်ဖော်နှိုးနှော
 အရှင်လေးမြတ်။ မောင့်ခြံကို။ အထပ်ထပ် အံ့ဩ၍။
 ပြောဆိုသည့် အတွင်းမှာ။ လက်ငင်းချကြွရောက်သာ။
 ဘာအကြောင်းများထူးပေသတူးမောင်မောင်။

ရာဇဗလဆို။ ။သည့်နှယ်ကလားရှင်သူဇဋ္ဌး။
 မှင်ရမင်းမှ။ အရရမှာ။ ယခုအမြန်။ ကိုးပလွင်ထိပ်။
 ဟိပြုပိုင်မှာ။ ဘိသိက်တော်ခံရန်တို့။ ကျမ်းဂန်အတွက်။
 သူးဋ္ဌးယဒိ။ ထူးဗျားထီးတို့က။ ဘိသိက်ကြီးဆက်ရ
 မယ်ကဲ။ အသက်လိုမွေး။ ရုဇနဝတ်မှုံ။ ရွှေဘွဲ့ချသည့်။
 လုံကလေးကို။ ခေါင်းဆေး မင်္ဂလာသာ ပြုပေတော့
 သူဇဋ္ဌးမင်းတို့။ ။

သူဋ္ဌးဆို။ ။ဘာဂဗလ။ ထွန်ကြွယ်ဝသည့်။ အထူး
 မျက်ကျော်။ ကိုးခန့် ဗုဒ္ဓဗျား။ ထပ်တူတွေးလောက်ကဲ။
 ရွှေကူးတော်ရယ်။ ။ရပေါ်ပြီကော။ သမီးချောကို

လောကဥက္ကဋ္ဌံ။ သမုနတ်က။ ထက်ကြပ်တရတွန်း။ မြ
သပြေနူ။ ဝတ္တရေနှင့်။ ဇေယျတု သွန်းရမတ်။ မက္ခမ်းမ
ကြင်။ အရှင်နှစ်ပါး။ အမျှက်တော်ဝွားခဲ။ ယျှင်။ ရွှေခါးကို
ခြင်ထွလို့။ အတင်ရခက်ပါဘိတော့။ သူဇွေးကတော်
ရယ်။ ။

သူဇွေးကတော်ဆို။ ။ ဇာတိမညှိုး။ သူဇွေးမျိုး
ရယ်လို့။ တန်းရိုးပေါက်ပြ။ ခနပြည့်စုံ။ လူပေါင်းယုံကြ
ကဲ့ကိုပုညရယ်။ ကြိုရတဲ့ကံ။ မဆက်ပြန်ယျှင်။ မင်းမာန်
တော်ရှုဆက်ပြန်ကလဲ။ အစစစက်။ စေ့စေ့တွေးလိုက်
ယျှင်းရှေ့ရေးကိုခြင်ထွလို့။ ရင်ဝသာနှက်ချင်တော့။ အ
ယက်ဆံဖျား။ နတ်နဂါးမှာတော့။ သုံးပါးအကြောင်း
မင်းမျှက်စောင်းမှာ။ အကြောင်းမရွေး။ ရုဇနဝတ်မှုံ။
ယဉ်ပေါင်းချို့ကို။ နှစ်ပါးစုံမွေးမိလို့။ မဖေးလိုက်ပါဘိ
သူဇွေးမင်းရယ်။ ။

လက်သုံးတော်ရာဇဗလဆို။ ။ ခန်းဝင်ခန်းထွက်
ရင်ကိုနှက်၍။ သွက်သွက်ခါပြေ။ အောက်မေးကိုပြင်။
ကြောက်သွေးဝင်တဲ။ ။ ဖွင့်သူဇွေး။ ။ မတော်မူယျှင်
မဆက်တူးဟာဖြင့်။ ဆံဇဟာဉ်။ ဟင်ရမလား။ အရှင်နှစ်
ပါး။ အမျှက်တော်ဝွားခဲ။ သော။ ခင်ဖျားကြီးအတွက်
တွင်တွင်မသော့။ နင်နင်ပေါ့တယ်လို့။ ကျွန်တော်ကို
နှက်လိမ့်မယ်။ ရတက်မဖေး။ သွားလားလားလား။ တဘား
ဘားနှင့်။ မယားကိုမေးပါနှင့်။ ကျေးကျွန်တကား။ ရှင်နှစ်

ပါးက။သနားကြင်နာ။ သူကောင်းပြုမှ။ နှမဟာကဘဲ။
ကံကိုသာအောက်မေ့ပါသူဇွေးမင်း။ ။

သူဇွေးကတော်ဆို။ ။ဟုတ်ရှာလေကော့။နှုတ်သျှာ
ကပေါ့သနှင့်။ တော်လက်ရွေးခေါင်။ ရာဇဗလ။ရွှေခွဲ
သပါတဲ့။ကျွန်မမောင်ရယ်။ ။နောင်သံသရာ။ရေစက်
ပါ၍။မေတ္တာတော်အား။ ရှင်နှစ်ပါးက။အသနားဘက်။
ကျွန်ကမွေးမြောက်။ သူပေါက်တော် ကောက်ကမင်း။
ကြောက် ရက်နှင့် ဆက်ပါတော့မယ်။ အသက် ကဲ့ပုံ။
နာမည်ရုဇန။ ခေါ်ဝေါ်ကြတဲ့။ ဗုဒ္ဓဝတ်မှုံကို။ နှစ်ပါးစုံ
နားချ၍။ အားရအောင်ပြောပါရစေအုံး- မောင်မောင်
ရယ်။ ။

လက်သုံးတော်ရာဇဗလဆို။ ။ရှင်ဝိသာခါ။ဥပမာ
ကဲ့သို့။သာယာနာဘွယ်။ သွန်သင်ဆုံးမ။အိမ်ထုံးကျန်ပြု
နိုင်တဲ့။ အစ်မသယ်ရယ်။နွယ်သာကီဇာတ်။မြတ်ထက်
မြတ်သည်။နတ်သမုတိ။ ပြည်သူ့မိလဲ။တဘိသေဖျန်း။
ဟပိုင်နန်းမှာ။စံမြန်းစဉ်ခါ။ မဟုတ်ပါဘူး။ သမ္ဘာတော်
အား။ ပြည်သူများကို။ ရင်သားမက။ ယသော် ရော။
ရာဟုလာကို။ ဘွားကာလကဲ့သို့။ ဒေါသမထန်း။ သည်း
ညည်းတော်ခံသောကြောင့်။ သောတာပန် တည်သည်
ဟု။ ပြည်သူ့ကို ဦးညွှတ်ကြပါသည်။ သူဇွေး ကတော်
စင်ရူး။

သူးရှကတော်ဆို။ ။ပြုပြုသမျှ။ရှုမဝသည်။ ရုဇန
တော်မှုံ။သပြေတဝန်း။သရေထွန်းတဲ့။သွန်းနိတုံရယ်။ ။

တုံညကင်မ။ သီဟာသမ္ဘာ။ သုရားဆုပန်။ အဂ္ဂမပော။
ကမ္မုမေနှင့်။ တတိသေခံမည်ကြောင့်။ ဆွေမှန်မျိုးကြီး။
ငါ့သမီးမှာ။ ဝေါစီးစေလတ်။ မြိတ်ရစ်မြိတ်ခံ။ ဆင်တော်
ရန်များနှင့်။ သကြိန်ရခပ်ရမတဲ့။ မန္တာတ်စကြာ။ ကြာ
သီးဒိဋ္ဌိဒိဋ္ဌိ။ အသဲပိဋ္ဌိလောက်အောင်။ အမိန့်တော် ပါ
လာ။ မြန်စွာသွား၍။ ရှင်နှစ်ပါးအမှုတော်ကို။ ပျော်ပျော်
ကြီးထမ်းရမယ်-သမီးရယ်။ ။

ရူဇနဝတ်မှုံဆို။ ။ မြင့်မိုရ် ဆယ်ဆ။ နှိုင်းမက
လည်။ မွေးဘမိမြတ်။ ဂုဏ်သိမ်အထူး-မတိမ်မြူးနိုင်တဲ့။
အိမ်ဦးနတ်ဘုရား။ ။ မအပ်မရာ။ လိပ်တမာကို။ သိင်္ဂါ
ရွှေနန်း။ သရတီမြတ်။ နတ်နှစ်နတ်မှာ။ မပြတ်အောင်
ထမ်းရမယ်ဖြင့်။ ဗိတ်ဝမ်း ကြည်ဘူး။ သမုဒ်ကူးနှင့်။
ကွင်းတူးတချက်။ ထန်းတက် ယော်ကျား။ ဆင်ရံသဗ္ဗ
က။ မင်းပါးနေသူ။ ကိုယ်ဝန်ယူကို။ ကိုယ်ဟူ၍မျှ။ မဆို
ရပါသတဲ့။ မေဘုရား ရှေ့ရင်သွေးတို။ ငွေကြေးနှင့်
ဆောင်လို့ လွတ်အောင်မကြံနိုင်ဘူးလား။ မေမေဘုရား

သူဌေးကတော်ဆို။ ။ ကြာညိုနီလင်း။ ရှေ့ခံတွင်း
နှင့်။ ငွေညှင်းမတက်။ ဘမိနှစ်ပြင်။ အသက်လို့ထင်ရတဲ့။
သဇင်ခက်ကယ်။ ။ မြင်ရက်မြီးကူး။ တသဲ့ လေးနှစ်။
လက္ခရာဇ်ကယ်။ သည်နှစ်မှ ကူးသူမျှ။ ရူးရှူးနှမ်းနှမ်း။
ငယ်စိတ်မွမ်း၍။ ကမ်းလမ်းမမြင်။ တင်မိရာတင်ယော
ခါ။ အရှင်နှစ်ပါး။ အမျက်တော်ပွားမှဖြင့်။ ဝေးအောက်
လည်ဝင်။ ကြောက်တွယ်အခက်။ ခြောက်ဆယ်ကွက်

ဈေးလို၊ တသက်သက် မြင်လွန်းလို့၊ ဆက်ခြင်ရက်ရှိ
သည့်တာကို။ လက္ခဏာခပ်မိကောင်းပါဉ်းသမီးရယ်။

ရာဇဝင်တော်မူ၍။ ။ မိကောသိသုံးထွာနေ့ကိုသွ။ သွ
ရွှေဘိဇိုးခါဖြန့်ပါးလို့၊ လုံးငှာအိန်နိုင်ဘူးလေး၊ နေ့မှိုက်
သာရှိက်ရတော့။ ကြောက်လိုက်တာတင်ကရိ၊ မှာဖြင့်၊
ရင်ဆို့ကာ ရင်ဝရိပ်ထွင်မှ။ မြွေဆိပ်လို တက်လို့ ဝဲပါ
ပေါ့။ ထဲဝဲဘောတော၊ ကဲရထောင်အပွေထူးသွ။ ပွဲရှ
ဆောင်မွေအကူးထွင်မှ။ ဆွေလူးလို့ သေလော်သေးထွ
ဝေပေါ့၊ နှာဘော်ပေး။ မြွေမြွေရယ်ကြို။ ငွေငွေတလေး
တော် ရှေ့ရင်လှန်းပို့၊ တဆွေရန်မှန်ဟဲ့ခြားလို့ရှိ။ ကြ
ကားတော် ဟန်မရနိုင်ဘူး။ အမတ်မင်း၊ တောဘောရေ
တန်ချာလို့ဝေးတဲ၊ မှအိုလေးမေမေရေ။ တိမ်းမလို ပေး
လူရွေးဆို။ ။ ဈေးကန်ဈေးကန်ကလေး၊ တခင်မွေ
လည်း။ ရွှေရေရယ်သွင်။ အိမ်ထုံးဝရန်း၊ ချိုချိုပိုင်းတဲ။ ကု
ပေးခင်တယ်။ ။ ဆင်ခြင်သမီး၊ သမ္ဘာတမ္ပတ်။ အာဏာ
လုပ်သွတ်တော့ကို။ ရာဇဝတ်နီးရေသူမတ်၊ မီးကြီးလျှင်
ပိုင်ရှိ။ မုခါဗုံးအုပ်။ ရက်ရည်ကလေးများ သုတ်လို့၊
တပျက်ရှင်ထိုပါနှင့်။ အပျိုတော်ကြီး၊ ခုပင်ထောင်ရှောက်
နန်၊ တော်ကတော်တဲလို့။ ရှင်ရွှေကန်စည်တီးကဲ့သွင်
ပျေ၊ မိခွင့်နဲ့ နှုတ်ရောင်းကို၊ သူကောင်းပြုဆင်ရပါလိမ့်
မင်းပုဂံ၊ မင်းနတ်၊ နှင့်သွီးရယ်။ ။ ၎င်းကဲ့သို့မိဘနှစ်
ပါးတို့ချိုသားပေး။ နားပါသွင်းချ သည်လည်း၊ တ
ကြောင်း၊ မိုးမင်းခင်၊ အရှင်မြတ်ထွန်၊ ရာဇဝတ်ကို

သွင်းချွတ်ဖောက်ပြန်၊ မဆန်စွဲသည့်လည်းကောင်း၊
ပုဆိုးစေ့စဉ်းစား၍၊ မနန်းစိန်၊ မနန်းချိန်၊ အထိန် အချိန်
ပထက်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ ရူဇနဝတ်ပုံနန်းတော်ပို့ဝင်၏။

ရူဇနဝတ်ပုံနန်းဝင်ဆိုရင်းမှန်ခုဝေခေလိုက်တယ်။
ဇမ္ဗူသိမ်၊ သူရိန်နှစ်ဆူညှိသမိုလေး၊ ရုပ်စေ့၊ ဘိသေ
ကတုမီးလို့လေး။ ။ တီးဝွေရံကာ။ မီးရေလျှံဖြာ။ မနိုး
မြေချာ သိန္ဓေရုမှာ။ စိန္တေသုသွန်းဗုဒ္ဓိ။ ။ လင်းတဲ၊ မှ
ကင်းတေဇာ။ ဒေါမင်းတဲ၊ မှမင်းကသာ။ ။ ဗြဟ္မာလေ
အောင်ခွန်းကြေး။ သမ္ဘာလေတောင်ကျန်းမွှေး။ ။ သူ
နှိရန်စား။ ကင်းစင်လို့ဝေ။ ။ လေးမြေချက်နှာ။
ကြာ ထည်ချိန်နိုးဖြိုမိုလေး။ ဘက်ကညာ။ လက်သာ
ရွာများ မီးငယ်နှင့်လေး။ ။ ဆူကြီးဝန်ထွာ။ သစ္စာ
မိန်းလို့။ ငြိမ်းပြည်ရှာ။ ဝှင့်လန်းဝယ်ရေတို့ကြာ။ ။
ချာသဖြန်း။ နတ်ပေါင်းငယ်ညာ။ သာသနာရောင်
ဂွန်လို့။ ခေါင်ညွန့်တော်ဖြို။ အောင် မနိုးဝယ်ဆင်း
ဟောင်မနိုးစွယ်လွင်က။ နေ့ပြောင်နှစ်ပျလင်းတော်နှာ။
မင်းမင်းဆီတုံး။

ရင်းနန်းဝင်ဆိုကြည့်ညှိစုံရားက ပုံစံ။ ။ အောင် ဝေ
နိခါး ကြားခြာထွင်းမှာ။ လေးဂွင် ပျက်ပြန်လား။ ။
ပညာအုံး။ သိုးရွှေနတ်လျှာခင်ခင်။ ပျက်ပြန်ခါ။ ။ အေး
ကြင်ကြင်ထွာ။ ဆိတ်မချိနှင်းရန်မှာ။ နတ်ကချိန်စား ကြို
နှင်းလျှာ။ အော်ချမ်းအောင်လေး။ ပျက်လေးညှင်းမှာ-
နှင်းလေရှက်၍လာ။ ။ ဝေသာလေးတူနိလေတူနိခါ။

သေမရှင်ဟုံကံလို့ပါရှင်၊ ရှိုက်ချပါ၊ ထွေးဖော်မောင်
 ခင်ကွာ။ ဒေးနော်ညောင်သဗ္ဗာ။ ။ဘက်ပါလေဘက်
 ပါဆိုတရင်း။ဟောဗိုလျက်လင်း။ ။သည်ခင့်မှာကြည့်
 ခွင့်ကွာ။ရှည်ညဉ့်တါ၊ရည်ချင့်စာ။မောင်မောင်ပွေလှ
 ဖုံးဖုံး၊ ရေထုံးလိုပါ။ တက်၍မကြာဆုံးမယ်ထင့်။ ခင်
 ဘုန်းမှာသင်ဆုံးစာ။ ။ချိုလွှာလွှမ်း ချီမောလေပြန်
 လင်းပြီလင်းပြီသည်ခါ။ အော်ဖြာရွှေကောရင်တီး။ဇေဇေ
 ကို၊ဘုန်းမိခင်ကိုသတ်လွှဲပြီး။အပြီး။နှင်းအိမ်ဖွဲ့သီး။

ရှင်နန်းဝင်ဆို၊ရင်မြိုင်ချာအလိုက်။ ။မယုံနိုင်ပ။
 စောစောလျာ။ ရက်ညောင်းကြူးကြော်လာ။ ။ထူကြ
 ပါတယ်လေ။ တူးစာကံမဲ့။ ပွေအောင်ညာဘ် သက်လို့
 လွှဲ။ ။ပူပုံတန်း။ဗျာစွဲညီဘဝင်။သိဘူးပျက်မှောအင်။ ။
 ပြစ်တင် ပြစ်တင်ရှာနှင့် ပြီးချိုချို။ လျှာနှမ်းနှောင်ကျိတ်
 နှို။ ။မလိုလေ မလိုရှာထုဖျား။ သည်မေ သည်မေ
 မှတ်ကုန်းညိုအား။ ။တရားလေဖြေယူဖြေယူ။မေပူမေ
 ပူရှာကိန်း။သဇင်ညာသို့ယိမ်း။ ။တိမ်းကံဖည်ရှောင်
 မှတ်ကု နှီးနှီးညိုရိုင်းနှစ်သံပြိုင်ငိုဘူး။ဆောင်းခွေသို့ကူ။
 မတ်ခင်ပောင်ဖေဖေဖြင့်။ခေပွေထွေအထူးထူး။ ဘုံမြေဗွေ
 မို မို။ခေါင်းပွေလို့ချိုး။ ။ကွယ်ပျက်ထောင့်ဖုံးပါ
 နှို။ ။မို မို ကြံအောင်။မပိုင်လေမှန်းကြာကြနေးမှာလေ။
 နှို။ ။မိုကံ။ခင်။ ။ရိုးယောင်လိုဗွေမြွက်တယ်။ကွေ
 နော်လမ်းခင် ကြံ ။ခေတနာ၊တဖုံဆန်းမှာ။လွင်းလွေ
 ရခြင်း။

၎င်းနန်းဝင်ဆိုလှမ်းချင်းနှင့်သိထေဝံ။ ။မကာရ
 ဇယပ်လို့။ သာစွာဝယ်နိဗ္ဗိတိပြာလရယ်ဆိုတယ်။ မြွေညှိ
 ကိုကြွလန်းပါးလို့။ ယုန်စန်းနှင့်ဗျာဆိုဝင်တယ်။ နှစ်နန်း
 ပိုင်ထွန်းတဲ့ခေတ်ပေလေး။ ပြည်သင်္ကာလွန်ကြေချမ်း
 ဟောကြောင့်။ ကြည်လင်ပွါသပြေပန်းကိုထွ။ ရေပျန်းလို့
 လွန်းချိန်ဝယ်။ သန်းမည့်မှိုဝ်ဘူးနန်းမြို့ထိုရွှေရထားရယ်
 နှင့်။ နှစ်ပါးတူထွက်ခါထွမ်းပြန်တော့။ စန်းလသဘွပယ်။
 မွသာကေထိခြတ်ကယ်နှင့်။ ဝေဒေဟိရွှေညှိနတ်ကယ်
 ပို့။ ရွှေရဟတ်ပြာသိန်လယ်မှါ။ မှတ်ရွယ်သင့်စံတပြေး
 နှစ်ဆူ။ ဦးညွတ်ခါလွန်ကြည်ဖြူဖို့။ ရွှေပြည်ယုမြူတာ
 လောင်းလို့ရယ်။ တောင်းအောင်ဆုကြွေး။ ။သတင်
 ကြန်ဝတ်လေ။ ပင်ပျံဂမုန်း။ လှိုင်လှိုင်တုံးကို။ ဆုန်းတုမ
 ဟို။ သရထိလဲ။ ပိရိဥက္ကဋ္ဌ။ နန်းယုံးနတ်နှင့်။ ပြာသာဒ်ရွှေ
 ပျံ။ ဧဝဇယန်မှာ။ ဟာဉ်ပျံအာသ။ ခြောက်စီးကဆို။
 ကြွေးအလှိုင်။ မှုက်နှာထိတည့်။ လက်ပာထွည့်လို့။ ပြည်
 ကြည့်ကာဝင်တော့ကို။ မမြင်ပုံစံပခါထို။ လမ္မရာအောင်
 ပည်ဟိန်းခွဲ၍နန်းမြို့တော်။ အသက်ထိခံရင်ဖြင့်။ ။ ဣပါ။
 ဟိုဟိုငြိမ်းမတ်လို့။ ကိန်းထွတ်ပယ်လေ။ ။

နန်းတော်ထို့ရေခံစေ။ ငိုးရူဇနဝတ်မှုံတင်မုန်စကား။
 ယုန်းစိန္တိတံ။ ထိန်ညှိထျံသည့်။ အယုန်နအာတ်။ တရု
 သေဋ္ဌိနင်း။ ပန္နာလွင်ရတဲ့။ မင်းမင်းနတ်ဘုရား။ မြတ်
 သက္ကာဟုန။ ရာဇဂုဏ်ကြောင့်။ ဝတ်မှုံရူဇန။ ခြေတော်ဦး

ကိုးရှိနဘူးခမိပါကြောင်း။ ရွှေဘွားတော်မြတ်အောက်ရှိ
ခိုးသံတော်ဦးတင်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓကံ၊ ဣန္ဒြေနှင့်ဆွေဘုရား။

သိရိန္ဒရမင်းက ရုဇနဝတ်မှိုကိုမြင်ရာ။ တောင်ညာ
နန်းမ။ ရွှေပေါင်းခသော။ သီလဝတ်မိဗုရားကြီးကို။ တိုင်
ပင်ရန်စကား။ ၊ မောင်မောင့်အသက်၊ ဆွဲဘရက်ကဲ့
သို့။ ရွှေနန်းထက်ဘွား။ သစ်နက်ရေခံ။ ဗြဟ္မာရံတဲ့။ စံတ
ပါးရယ်။ ။ သနားစရာ။ အသားဝါနှင့်။ ငါးဖြာကောင်း
ခြင်း။ ခြောက်ပြစ်ကင်းသည်။ ရုပ်ဆင်းလက္ခဏာ။ လ
ရွှေကြာသို့။ ကညာယဉ်ကျေး။ လုံကလေးကို။ စအေး
တော်တည်။ ပွဲတော်ဟည်နှင့်။ ကြာခြည်တော်ထွပ်။ သ
လွန်ညောင်စောင်း။ ထိန်ထိန်မောင်းမှာ။ ခေါင်းတောင်
ယပ်ခပ်စေဘို့။ မျိုးမြတ်ရင်သွေး။ သည်ကလေးကို။ မွေး
ကျေးတော်မူသင့်ပေသည်။ နန်းသူရယ်။

သီလဝတ်မိဗုရားဆို။ ။ သိရိန္ဒရ။ ရွှေဘွဲ့သသည်။
ကတ္တနတ်နှယ်။ တောင်ဇမ္ဗူလုံး။ နောင်ခွန်ယူကျုံးပေမဲ့။
မောင်ဘုန်းကျယ်။ စပယ်ဖြူတော် ပန်ဘုရား။ ။ ကံ
လှရွာတော်။ နတ်နှိုးဆော်၍။ အဟော်ဝတ။ ရွှေနှင့်မြဲသို့။
နေလအလာ။ ရှင်နှစ်ပါး၏။ ဘဝါးတော်အော်။ မတိမ်းမ
ဘက်။ ငွေတင်ကိန်းသွယ်၍။ မိန်းမငယ်ရေတံတိုကြောင့်
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။ တဆွဲလေးနှစ်။ ကညာစစ်တဲ့။ ချစ်
စရာကို။ သံသရာရေး။ ဘဝရှေးက။ ပေးရေစက်မှာ။
သည်ကလေးနှင့်။ နှမလေးပါရေတံထင့်။ နွယ်သင်္ကတိယ

ပမာဏသို့။ ညီမအသွင်။ လွန်ချစ်ခင်။ မြင်လျှင်မြင်ခြင်း
ပါ။ ရွှေနန်းရှင်ဘုရား။ ။ပထိလိုက်ထား။

၎င်းသီလဝတီမိဖုရားကြီးက။ ရူဇနဝတ်မှုံကိုဆိုရန်
စကား။ ။သီလသမာ။ ကျင့်သိက္ခာနှင့်။ အရိပ်ပါဗျ။ နေ့
တိုင်းဂရု။ ကသိုဏ်းလျှိုရှုလောက်တဲ့။ ရူဇနရယ်။ ။ဘ
ဝသခင်။ ရွှေနန်းရှင်က။ ပြင်ပြင်ကိုယ်ထွက်။ နှင်နှင်မျှ
မြှောက်သော်လဲ။ အသက်ဆံပျား။ ထွက်မသွားနှင့်။ အပိုး
တော်က။ တဘဝါးထသါဘူး။ ငါ့ကိုသာကြော့။ ရွှေယာဉ်
မီးလို့။ ရွှေထီးချင်းမှိုပေါက်စေ့မယ်။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်း
သာ။ နင့်ဘနင့်မိ။ စိတ်သောကရှိရော့မယ်။ ပြည်သိ
အောင်မှာလိုက်ပ။ ဘာကိုမှ မစိုးရိမ်စေနှင့်။ ရူဇနဝတ်
မှုံရယ်။

ရူဇနဝတ်မှုံကတင်ရန်စကား။ ။အသက်သခင်။
ကမင်းရှင်ဟု။ ဦးတင်ရှိပန်။ ရွှေပလ္လင်ထိပ်။ ထီးပြုရိပ်
ကက်။ ဘိသိက်ခံသည်။ နတ်ဟန်နေညွန့်နွယ်ဘုရား။ ။
နှစ်ဇကရာဇ်။ ပြုစုချီးပ။ ရူဇနကို။ တုမရချစ်လောက်
အောင်။ နှစ်နှစ်ခါခါ။ အရှင်နှစ်ပါး။ ထံတော်ပါးက။ တ
ဘဝါးခွါပါဘူး။ သာယာနှစ်သက်။ ကျွန်အရှင်တောင်း
ခဲ့လျှင်။ ဦးခေါင်းကိုဆက်ပမယ်။ မျှော်တော်မူမဟာကို
သာစိုးရိမ်ပါသည်။ သိင်္ဂါနန်းလုံးကောဘုရား။

သီလဝတီမိဖုရားကြီးဆို။ ။ဒေဝရွှေရနတ်တမျှ
သို့။ ထွပရုပ်ဆင်း။ အမျိုးအစင်။ အမျိုးကိုတင်တတ်တဲ့။

ထိုးယဉ်မင်းရယ်။ ။လင်းရွှေတိုင် တောက်။ ဆော်
 လေးချွန်နိုး၊ ကီးတဝီးရုံ၊ ညာညးဆာ ရောက်ကြပြီ။
 စောင့်ရှောက်၍ပင်။ ဆောင်တော်ရိပ်မှာ။ မအိပ်ချင်နှင့်။
 စိတ်ထွင်ဖြောင့် ဖြောင့်ငါ့တွဲ၍ထည့်လိုက်မယ်။ ဝဲထည့်
 ကစောင့်ပေတော့။ တအောင်လောက်တန်။ သီဟာသန
 ဥကင်မမှာ၊ ညညီလာခံခဲ၍။ ပြန်မှပျော်ပျော်။ ငှက်ခြေ
 ခြောက်ဘက်။ သလွန်ထက်မှာ။ ရွှေစက်တော်ခေါ်တော့
 မှ။ အိပ်ဖန်တော်စာကြည့်ဖို့။ ယာထည့်ကလဲလိမ့်မယ်။
 အထဲမဝယ်နှင့်ကွဲရုံဖန။ ။ဗျာဒိတ်တော်မြတ်အတိုင်း
 ပါဘုရားဟုတင်စေ။

တခန်းရယ်။

အိမ်နဲ့ရမင်းသည်။ ရုံဖနဝတ်မှိုကိုမြှင်ကတည်းက
 ဝမ်းကိုထွက်စိတ်ရှိ၍။ ပရိယာယ်လုပ်ပြီးလျှင်။ ညညီ
 လမ်းထပ်မူမည်။ ဟန်နှင့်။ အရှေ့လှိုထွက်လာစေ။

ပုဂံပုဂံနိန္ဒာရမင်းဆို။ ။ရာဇဗလ။ ခေါ်ဝေါ်ကြ
 နေ။ ဝေလက်လတ်မွေး။ အထဲမရွံ့။ မလွဲအောင်စွန့်
 ကတံး။ နိဗ္ဗာန်သွေးရယ်။ ။ဖြေးဖြေး သာခေါ်
 ကတံး။ ရုံဖနဝတ်မှို။ မလွဲအောင်စွန့်။ ကရော်ကမယ်။
 မကြာဘဲ။ နိဗ္ဗာန်သွေးရယ်။ ။ဖြေးဖြေး သာခေါ်
 ကတံး။ ရုံဖနဝတ်မှို။ မလွဲအောင်စွန့်။ ကရော်ကမယ်။
 မကြာဘဲ။ နိဗ္ဗာန်သွေးရယ်။ ။ဖြေးဖြေး သာခေါ်
 ကတံး။ ရုံဖနဝတ်မှို။ မလွဲအောင်စွန့်။ ကရော်ကမယ်။

ကည့် ရှု၊ ဝိ တိ တိ ဘိ ဓာ လေး ခေါ် ပါ သည်။ လိုက် တော် မူ
ပါ တု ရား သို့။ လူ ပါး ရာ ခေ တင် မြှို တိ က။ မျက် ရိပ် နှင့် ပြခဲ
မူ မည်။ ကိစ္စ မ ချော မ ရှိ ရှင် ရာ ဇ ဗ လ ရယ်။ ။ ဣာ
ဒိတ် တော် များ အ ဘိုင်း ပါ တု ရား ပာ သို ရှိ။ ရာ ဇ ဗ လ သွား
ဒေဝ၊ ရှေ့ ကံ ဒေဝ။

ရုဇနဝတ်မှို ထိ ရောက် ချီ။ ရာ ဇ ဗ လ သို။ ။ ရွှေ နာ
မူ ကာ။ ရ တ နာ ဝှို။ ဒေဝါ ဘ နိ ထုတ်။ ပု ဣာ ထာ ညှို ထွန်း။
ငွေ လ ဝန်း ကဲ့ သို့။ သွန်း ရွှေ ရုပ် တု ရား။ ။ နှုတ် တော်
ဣာ ဒိတ်။ တ ချိ ကံ သို့။ ဝိ တိ တိ တိ သာ ခေါ်။ အ မိ နှိ တော်
နှင့်။ ဩာ မ သာ ချ မင်။ ငယ် ကျွန် စပ် ပာ သို။ အ ပြိ စိ တော် ထင်
ခေ ဝှ မှ ပယ်။ သ ခင် တု ရား။ င အ ဘက် လူ အား ဝှို။ သ နား
ပ ညှို တာ။ အ ကြောင်း ညှာ ရှိ။ မြန် စွာ သိုက် တော် မူ သင့်
ပါ သည် တု ရား။

ရုဇနဝတ်မှို သို။ ။ ရာ ဇ ဗ လ။ ဣာ ဒိတ် သည်။
ကျွန် မ မောင် ခေ ဝှ။ အ ချော ကြည့် ပြု။ စ ကာ နှင့် မြှို။ ဟတ်
ဝှို။ လူ က လေး ရယ်။ ။ အ ရ ဝေ မ တင်။ တေ မင် ရွှေ
အ ပိုင် က။ တုန်း ခေါင် ခေ ဝှ နှင့်။ ရ ပြ နှို ဝှို။ ပ ညှို။ လက်
ပင်း ခေ က။ ရွှေ ဝ ကြာ ကြ ခဲ ရှိ။ ကျွန် မ မှို က မှာ ကံ။ မောင်
သ ခေါ် ရောက် ထွာ သို့။ ကြောက် ချိ မှို က ဝှို ရေး။ တာ မှ ဖြင့်
ပျတ် ပါ တု။ ရာ ဇ ဝ ဘိ ဝေ ပ လိ မှို မ ပာ သို။ အ ချော ဝှို ရှင် မြတ်။
ဟာ သင် ညှာ မြန်း တဲ။ နန်း သို နတ် ကို။ ထက် ကြပ် ချ ပင်။
သ တော် ဦး တင် ပါ မ ပယ်။ သည် ထွင် ချိ ဝှို တော် မူ ပါ အ ခဲ
မောင် ထု ရယ်။

ရာဇဗသဆို။ ။ဘုနွိုင်းမရ။ ရှုတိုင်းထွသည့်။ ရုဇန
 ဝတ်မှို။ ဖြူဖြူသေးသေး။ မြင်သူငေးလောက်တဲ့။ မလေးငုံ
 ဘုရား။ ။မယုံလိုပင်။ အခေါ်တော် ထူးသည်ဟု။
 သံတော်ဦးမတင်ပါနှင့်။ အရှင်မင်းမြတ်။ လောကနတ်
 က။ ထက်ကြပ်အတူ။ ခေါ်သည့်လူပြင်။ မည်သူတစ်
 သည်နိမိတ်ကို။ မရိပ်မိစေနှင့်။ ပိပိကြီးလေ။ ခားပြု၍စေ
 သောကြောင့်။ သေရမယ့်ရုဇနဝတ်ကို။ ညွတ်သလိုသ
 နားဖို့။ အပါးတော်ရောက်လိုက်ခဲ့ပါအုံးသခင်ဘုရား။
 ရုဇနဝတ်မှိုလည်း။ အဖန်တော်ကို မဆန် ညှင်းသာ၍။
 လိုက်သွားစေ။ ရောက်စေ။

ထိရိန္ဒရမင်းဆို။ ။ကြယ်စိတ္တရ။ ကောင်းကင်ကျ
 သည့်။ အဟုနတ်နှယ်။ သွင်တမူချော။ မြင်မြင်သူမော
 လော်တဲ့။ စောမြန္ဒယ်မိမိ။ ။ချီတရိနန်။ မျက်နှာတော်ကို
 ပြင်တော်မူသန။ ရွှေရင်ထဲမှာ။ ရွှေအသံမြေ့ဖို့။ တငွေ
 နှစ်ရာ၌ ကြွရင်ဖြင့်လဲတော့မယ်။ ဝှဲတော်ကိုမှတင်နှိုင်
 ကြည့်ကောင်ဘခါ။ ကိုယ်တော်မြတ်ကဲ့သို့။ နတ်ပ
 မ။ ။ ရွှေမတ္တာမျှဝံ့ပါ။ မလားမိမိရယ်။

ရုဇနဝတ်မှိုတင်ရန်။ ။ရုပြည်ညွတ်ခ။ ပဏာ
 ဘဝတ်။ ။ ရုပြည်။ ဘဝသခင်။ ကောင်းကင်ခရီး။ စကြာ
 နားထဲ ကိုဖြူရှင်။ ဘုရင်မင်းမင်းကတော့ခံဘုရား ။မ
 တန်မူ။ ။ နေ့နံ့ ကိုညွှန်ကို။ မဝံ့ပါဘူး။ နှိုတာကတစ်။ ဗျ
 ကွန်ပ ကိုယ်လက်။ နှိုက်ဖိုနှင့်။ ငွေပိဥက္ကဋ္ဌ။ ပြည်လုံး
 မတ္တမြား။ ရွှေခားပေါ်ကြားခဲ့လျှင်။ ခားတော်နှင့်သတ်

ပါရောမယ်။ လတ်တလောမသေပရစေနှင့်။ မြေတော်
ကိုဦးခိုက်ပါစုံ။ အမိက်ကိုချမ်းသာပေးတော်မူပါ။ ပြည်
သူလုံးကိုးကွယ်ရာတုရား။

သိရိန္ဒရမင်းဆို။ ။ မိန့်မြှုပ်ချေးသိး။ နာမညီးသို့။
တွတ်တီးတွတ်တာ။ ငါးလီကျွန်ဝတ်။ လွန်ညီညွတ်တဲ့။
ကန္တတ်ညွှာရယ်။ လွတ်ရာအခွင့်။ ရှစ်သောင်းညွှာဝင်။
မင့်သခင်က။ အရင်တွင်ခွင့်ပြီးလျှင်။ သင့်ရာကြည့်ဖြူ။
အလိုတော်လိုက်ထဲ၍။ ကိုယ်ကြိုက်ရာယူတော့လို့။ မဇ္ဇ။
ရွှေခွန်း။ နေတဆူက။ တကြူကြူညွန်းတာကြောင့်။ စွန်း
လွန်းတမန်။ ကိုယ်တော်မြတ်ကြံပါသည်။ ပူရန်မရှိပါ
ဘူးရုဇနဝတ်မှိုရယ်။

ရုဇနဝတ်မှိုအပူတိုက်။ ။ ဘဝါးကျွန်ခက်သည့်
အားမှာဖြင့်။ ဓားအလွန်နှစ်ဘက်သွားတာပဲ။ သက်ဆံ
ဖျားကြို သည့်တာ။ ဆင်နှင့်ကျားကိုလ။ အင်အားတူ
ဘယ်ကိုကြောက်တယ်လို့။ လူနောက်ကို လာလို့ မေး
ထာသတဲ့ဘုရား။ ငှေးကပုံပါ။ ဇွတ်အနိုင်အရှင်ပစ္စတာ
ကြောင့်။ မလွတ်နိုင်တင်-င-မေ့မှာဖြင့်။ အရင်တော
ကြောပုံရပါ။ ထေဝံစာလို့ညွှာသနာ။ အရေရောင်ကြင်။ ဘဝ
ပိုင်နှစ်ဘုရင်လို့။ အရှင်ကိုဆင်လိုကော့၊ ရေတော့ဟယ်။ အို
လေးကိုတော်ရေး။ ငှေးဝဋ်တရား။

၎င်းအပူတိုက်။ ။ သနားခံအတွင်ကျိုးပွားလို့။ တ
ရားသံဘဝင်ဆိုလောက်အောင်။ တုတ်တို့နတ်တဲ့ယူ။ မ
စဘူးလို့နှင့်။ ညဦးယံတော်တော်စေတနာတော့။ မြေဖူးတန်

ရုဇနဝတ်မှုံငို။ အပူတိုက်။ ။ ကွဲနှစ်ကောင်မသွေ
 ခတ်ရင်ဖြင့်။ မြေစာပင်မရှင်လတ်မည်ကြောင့်။ ရင်
 သတ်ထို့ငိုမိတယ်။ ထွေများများဖြင့်။ ခါးသွားတော်နိုး
 ရာကိုကြောက်ရလို့။ ကုန်းအော်မှာခိုသည့်ဘားကဲ့သို့။
 အားသာလို့ငယ်။ မူးရီရီမင်တတ်ကူးနိုင်ဘူး။ ဆူးနှစ်လီ
 ညွတ်တဲ့ဘူးလို့ရှိ။ ကနဦးခက်ထွေတယ်။ သက်ကယ်မှ
 ရှင်မလား။ မဟာမာန်။ မင်းမျက်တော်ရာဇဒဏ်ကြောင့်။
 ခားစာခံဆိုလို့ရုန်းတာဖြင့်။ ဒို့လေကိုယ်တော်ရေ။ ဆုံး
 လိမ့်ဘုရား။

ထိရိန္ဒရမင်းဆို။ ။ သမ္ဘာထိန်လက်။ တထိန်တက်
 သည်။ စိန်အနုပွင့်။ ရာရတီခန့်။ ပါမီသန့်တဲ့။ နန့်မျက်ယုံ
 ရယ်။ ။ သက်နှံမြဲထိ။ တယ်သူကပြောစေတော့။
 သဘောတော်ကြီးမှပ။ ရင်းနှီးသသူ။ မနောမြို့ကို။ တဆူ
 သရ။ အကြောင်းကြောင်းနှင့်။ သူကောင်းတော် ပြုလိမ့်
 မယ်။ ကမ္မရိပ်ဘွား။ ထံတော်ပါးက။ တစာဝါးလေ။
 မကွာစေနှင့်။ အခြေကြံ့ခိုင်။ သစ္စာတော်လှပြိုင်ကြပြီ။
 သူဆိုင်တဲ့ဆောင်ဗွေချက်သို့။ လွမ်းရက်နှင့်ပြန်ပေအရုံး
 တော့။ ရုဇနဝတ်မှုံရယ်။ ။

ရုဇနဝတ်မှုံက။ ထိရိန္ဒရမင်းကိုခိုချ၍ အဆောင်
 တော်သို့ပြန်ပြီးလျှင်။ သီလဝတီမိဖုရားကြီးအပါးတော်
 တွင်။ စုစားမြဲစား၍နေစေ။ သီလဝတီမိဖုရားကြီးသို့
 ထိရိန္ဒရမင်းနှင့် ရုဇနဝတ်မှုံတို့ကြိုက်ချစ်ကြောင်းကို။
 ရိပ်မိတော်မူ၍။ ဝါ၏လင်ကိုကြိုက်လော့သူတို့ကို။ မည်

သူမဆို။ မျက်လုံးကိုဖောက်မည်ဟု။ နှုတ်ရာဇဝတ်အ
 မိန့်တော်မှတ်တော်မူ၏။ သိရိန္ဒရမင်းကိုလည်း။ များစွာ
 ချုပ်တားတော်မူ၏။ တနေ့သ၌။ သိရိန္ဒမင်းလည်း။ ရုဇန
 ဝတ်မှုံအဆောင်သို့။ ထင်းရှားအောင်မသွားသာသော
 ကြောင့်။ ရုဇနဝတ်မှုံကိုစကားချိန်းချက်၍ညညီလာခံအ
 ကွဲတွင်။ ပန်းချံတော်ကနေ၍။ ပြုံးမှတ်၍ခေါ်တော်မူ၏။
 ရုဇနဝတ်မှုံလည်း။ ၎င်းပြုံးမှတ်သံကိုကြား၍။ ပန်းချံ
 တော်သို့သွားရာ။ သိရိန္ဒရမင်းနှင့်တွေ့ကြ၏။

ရုဇနဝတ်မှုံဆို သံထောက်သစ်။ ။ နှစ်ကိုယ်တူ
 ဝတ်ထားစင်က။ အပျိုဖြူအသိသာဟာပွဲ။ စောင့်စားထို့
 တမင်မျှော်။ အယံသွင်း။ ထိုသင်းငယ် တကြွကြွနှင့်။
 စပယ်ဖြူ ပိုချိုပုတ်ဆီက။ ငယ်သူကိုပျိုဂုဏ် ယုတ်
 အောင်။ ပြုံးမှတ်လို့ခေါ်။ မြစ်တားခါတမင်ပျက်သော်လဲ
 ချစ်အားနာသခင်ကို မက်ထားကြောင့်။ သိုဌက်ထို့တူ
 မျှော်ပျော်ငယ်။ အဘော်မဲ့ မယ်လိုက်မှား။ ဝေ့ပိုက်ခါ။
 တွေ့ခိုက်ကိုသူမညာထို့။ ကညာခန္ဓာနိပ်တဲ့ပြင်။ ဘဒါကို
 အသာကြိပ်တယ်။ ကိုယ်ဟော်ရေ။ ပြုံးဆိပ်ထို့သွား။
 ၎င်းဆိုသံထောက်သစ်။ ။ ပျိုကညာသိုကာဌက်ပါထို့
 ပဆိုသာပိုကာစက်ရမတဲ့။ အိုတာတွက်သည့်ထောက်
 ပိုက်။ အလွတ်ကြပါထို့။ ဇွတ်ဆွဲ ဖေကြောင်နှိုင်လွန်းပါ
 ကို။ ပွန်ထို့ပိုက်။ ချစ်ကြိုက်ပေါင်အာသာကိုချုပ်ပါထို့။
 ပက်။ ခိုက်ပေါင်ပာလာလုပ်တောင်မှ။ ဆုတ်ပြီဘူးအ

ကြပ်ကိုင်တယ်။ ပိုင်ပါပေသို့ လက်တွင်း။ အကပ်ကယ်
ကြို့ဆတ်ဆတ်ကလေးသည့် မယ်တုန်ထွေထွေ၊ ကြဉ်ဆယ်
ပုံပာန်မရတာကြောင့်။ ရွှေရင်အုတ်ဗလုံထတယ်။ ရောင်ပွ
ရေ။ နို့ထွေထွေညှင်းတဲ့မှ။ လူထွေရေ၊ တုန်းကအတင်း။

၎င်းဆို။ နှစ်ချိုးသံထောက်။ ။ ဖက်ပွေ့ကာ။ စက်
မွေ့ရာကတိအုံးမှာလ။ မရိုးပေါင်သထာနိုင်ထို့။ ဘဒါ
ပိုင်နှင်း။ ခိုကွက်ရှာ။ ကိုယ်သက်သာ တမင်ကြိုက်
သူရှိ။ လိုလိုက်ကယ်အတွင်မျှော်ရတယ်။ ကိုယ်တော်
ရေ။ မိုးသောက်အလင်း။

သိလဝတိမိရုရားကြီးသည်။ သိရိန္ဒရမင်းကို။ ရူဇန
ဝတ်မှုံနှင့်။ ကြိုက်ချစ်ကြောင်းကိုထိ ယာတော်မူအောင်။
ကိုယ်တော်တိုင် မေးတော်မူ၏။ သိရိန္ဒရမင်းကား။ အ
ရှက်အကြောက်တော်ကိုခံ၍။ တဲ့တဲ့မပြော။ လိုက်ရော
မဘက်။ သိုဝှက်တော်မူသောကြောင့်။ နောက်တရက်
နှစ်ရက်တွင်။ စိတ်တော်ကမကြေ၍။ နှစ်ချိုးသံထောက်
တပုဒ် ရေးပြီးလျှင်။ အပျိုတော် သိရိန္ဒရမင်းကို စေ၍။
သိရိန္ဒရမင်းထံဆက်ရ၏။ ၎င်းသံထောက်ကာ။

ဓိတ်ထို့ငယ်မူ။ သိသူကိုသိုသိတ်ထို့။ မျိုကျိတ်နိုင်အား။
အချစ်ကယ်ပြင်။ အသစ် ကလေး။ မှာမြင်ထို့။ ရှောက်
တွင်-တင်တဲ့ ငြိမ်လို့။ မောင်မောင်ရေ။ ဂျင်းပျက်သ
လာ။

၎င်းသံသရာ၌ ရေး၍ ဆက်သည့်ကစ၍။ သိရိန္ဒ
 ရမင်းသင်္ချာ၌ အဆောင်သို့ ထွက်ဝင်တော်မ
 မူသာသော၌ ရက်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော် လမ်း
 ပြတ်တော်ဖြင့် နဝတ်မှ လည်း။ သိရိန္ဒရမင်းကို
 ကြောက်စိတ်စိတ်လွန်သဖြင့်။ တေးထပ်သံ
 ထောက်ငါးရာ၌။ လက်သုံးတော်ရာ ဗလလက်
 သို့ပေးအပ်တော်၏။ ၎င်းသံထောက်တေးထပ်
 ကား။

သံထောက်ကို နေထွ်ကြောက်သည့်သို့။ ရတ
 စံရွှေမာန်ပေါ်၌ သေကံရောက်ခက်တော့တယ်။
 အသက်ဆုံးသင့်။ မျက်လုံးတောင်မေါ်မဝံ့ပါဘု
 အမွန်ရှေ့ရက်စွဲကဲ့ရတယ်။ အထက်နေစိန်တရုံး
 ငယ်က။ ကြံ အမြန်ဆုံးကိုမှ။ နှလုံးထု ညှာမ
 တွယ်ရင်။ အံ့မြှင့်ပြောင့်ပေဘူ။ လွဲလွဲငယ်ကြိ။
 ရဲ့ရဲ့ကလေး တော့တယ်။ အမော်ဥာဏ်မကြံ
 လိုက်သာသို့ ကွယ်ရာကလွန်းရတယ်။ ကိုယ်
 တော်ရေး။ ညွှန်။

သံထောက် နှစ်ကြာအရှိန်ကျေ တာကြောင့်။
 ရွှေမျက်နှာသိမ်းရုံထု။ ဣန္ဒြေရင်ရှိသာ။ မဘူးရနိုင်
 လို့။ ဦးချကာ၌ ရွှေသဇင်နေထိပန်းကို။ နှမ်းလျ
 သည့်တာ။ မြို့တင် တရှိန်မှေးနိုင်ဘူး။ လစက်
 ရောင် ဝသိမ်းလက်ကဲ့။ ကြိမ်ကြိမ်တွေးငိုရပါ

ကပတ်။ အိုလှလိမ့်မျှော်ကာသား။ မပိုင်သာ။ ရုပ်ပျောက်
ကပတ်အနိုင်ခွါလို့။ ဆိုင်ရာ အခွင့်မပေးတာရှိ ရယ်။
ကိုယ်တော်ရေး။ နှေးထင့်ဘုရား။

၎င်းရုဇနဝတ်မှုံဆက်။ တေးထပ်။ ။ အင်မတန်ဘူး
ချင်စွာသူရှိ။ ထူးတင်ရလျှင်ခွာ။ ဥကင်သာသင်္ခါတယ်။
ကြိုင်ပနာမမျှ။ လျှပ်တလက်စက်မပျော်တယ်။ မျက်နှာ
တော်ဖူးထို့မဝ။ ပွဲတော်ကျချင်ရဲပြေကို။ ထင်လွဲလေရှည်
ပျံ့စွင်ထဲခြေကြည်မြဲလို့။ မတည်ပရက္ခ။ ငါးတစ်မြိုင်
ပစ္စုကြော့ကွင်းကဲ့သို့။ ရေခဲမတင်းဖြစ်ရသည့်ဟန်။ တော
သေဋ္ဌ်နင်းမကြိုလျှင်။ ကံသာတံတရားလို့။ နှစ်ပါးနတ်
ဗက်တော်သာ။ တိုးရတော့သာပျ ကျန်မတမျက်နှာမှာ
အသက်ပါဆက်ပြီးဖျလေး။

၎င်းရုဇနဝတ်မှုံဆက်။ တေးထပ်။ ။ ဗျကျန်မခက်
ပွင့်မှာ။ ရက်ရင့်လို့ ထဲနားရတက်နှင့်လဲရှာအောင်။ မလွဲ
သစ်ကြိမ်ခွင့်။ သေဝံ့လို့။ ခြွေစွန်ပါတယ်။ နေညွန့်ညွာ
စုန်းကလိန်နှင့်။ ကိုယ်တော့ကြောင့်ငိုရော့ဖန်တယ်။ အို
မော့ရန်သခဏ်။ ညိုတော့မာန်အခွင့်ရှိ။ အဆင့်ဆင့်ဗျပါ။
နေ့လို့လို ညဉ့်ကလားငယ်နှင့်။ လင့်စားလို့ နေရတော့
ဝံ့။ တင့်တပါးမညွာရင်။ သတ္တဝါက သေ့မှာဖြင့်။ တ
ဇွေခွကြိုချိုးဆူ။ ဘုန်းဘုန့်အပူ။ ကိုယ်တော်မှမကယ်
ယူရင်။ ငယ်ရွယ်သူကြော့ဘူးဖျလေး။

၎င်းဆက်။ သံထောက်။ ။ ထုံးဆံကေရှိတပတ်
ကယ်နှင့်။ ကိုယ်ကြပ်ကယ်ကလုံ တံသုံ။ ကြယ်ပွင့်ထိုး။

သံထောက်။ ။ရွှေသောတိန် မငြိမ်သက်စေဘို့။
 နေမောရိန်ဂေါဝိန်သက်ခါမှ။ စောအိမ်မက်မြင်ရတယ်
 ဇွန်ယိုသာပွေ့ရတော့။ လွန်၍နော်ဟာဘုရားနှင့်။ ဘာစာ
 စာ။ တွန့်ကာရုံးပါယို။ ပြီး၍ကြည်ဆယ်။ မြဲကေသိရွှေဆံ
 ဝတ်ကယ်နှင့်။ ထုဒေဝီနေလာနတ်ကိုဖြင့်။ သေမတတ်
 တွေ့ရသွယ်။ မေ့မယ်ယို မေ့နိုင်ဘူး။ ချိန်စက်လျှင်။
 အိမ်မက်ကလေးကို တကယ်ထင်ယို။ ခင်ခင်။ ခင်ခင်ယို
 စောမိတယ်။ အိုလေးမကြီးရေ။ သောကနှင့်ရှူး။

၎င်းအိပ်မက်တေးထပ်။ ။စိန်သလွန်ကြာကျွမှာ။
 ဟာဘုရားတွန့်ကာ။ နာထွယိုလွန်ရှာတယ်။ မဝံ့ပါကိုယ်
 တော့။ ငိုတဲ့ယိုစုပ်စုပ်ခေါ်တယ်။ ဆုတ်ဆုတ်နော်တွန်းယို
 ခွေပြေ။ စိမ်းယူဒိုမရဲရှာတယ်။ ပုလဲညှာအသေ့။ အသဲ
 မှာနာရော့ထင့်။ ဟာနေ့နှင့်ရုံးရှား။ သည်တော့ခါချချ
 နမ်းတဲ့ယို။ အခွဲကြမ်း ကျင့်ရတော့သာ။ ပဒုငြိမ်း တ
 သဇ္ဇာမှာ။ မင်္ဂလာချိန်ရက်ထင့်။ အိပ်မက်တော်ဒေဝရင်
 ပေးထွာတဲ့အင်။ သည်ထည်းကမစက်ချင်တယ်။ နှက်
 ဖျင်တောင်အံ့ဘူးထင့်လေး။

သံထောက်။ ။မြဲကေသိ ရွှေရောင်ယွဲငယ်က။
 ထုမေဒိသွေရှောင်တဲ့သော်လဲ။ ဆွေမောင်နဲ့။ ကြင်တဲ့ခင်။
 မျှီမတတ် မါတဲ့။ ကိုယ်ကြပ်တော် ဆင်မညှိုးမှာထွ။
 ရင်ထိုးတော်ဟင်းသါရုပ်ကို။ တင်းဖြုတ်ယိုပင်။ အမှက်
 ကုန်သိက္ခာယွင်းစေတော့။ နှစ်သက်ယိုရိပ်ကြာတွင်းမှာ
 လ။ လိပ်ပျာချင်းထွတဲ့အင်ကို။ မေ့ရင်ဖြင့်ကံတရား။

မိန်းပင်၊ ပလိန်းပင်ပကြန်ဆင်၍။ ပိန်းပင်ကိုနွယ်ချီ
ရစ်တဲ့နွယ်။ တင်တင်ရေ၊ ဘုန်းပစ်လို့ သွားတဲ့ မှ။ ခင်
ခင်ရေ။ ထုံးအသစ်ပွား။

သံထောက်။ ။ ရွှေစိန်ရောင်နုပန်တဲ ပါလို့။ ဝတ်
လဲတော်ရာကျရဲငယ်နှင့်။ ငွေဘဲကန့်ဆင်လို့ နော်။ ရွယ်
မရိပ်ခင်က။ ငယ်စိတ်တော် ပိုကရိုနှင့်။ အလိုလိုနဂိုရ်
ကောင်းသူရှိ။ သောင်းမြေကကျော်။ နွဲ့ မဟာ သူကလေး
မှာဖြင့်။ လဲ ပြာပြာမမူသေးခင်က။ လူမေးထို့ရပ်သတ်
ခေါ်တယ်။ မော်မတ်ပသည့်ဘဝ။ သေးသွယ်သွယ်
မလေးနိုင်ငွေစပယ်သို့။ ရွှေအရွယ်ငယ်ငယ်က သင်း
ပါဘိတယ်။ မင်းခင့်သီလ။

၎င်းသံထောက်သစ်။ ။ ကြိမဆိတ်နိုင်ဘူး။ မှန်ရိပ်
မှာတဲ့ဝုံတသွင်။ တစေ့စေ့ငယ်နှင့်။ တနေ့ကိုဆယ်ကြိမ်
ထွေထွေ။ သိမ်သရေသည် တပါးငယ်ကြောင့်။ တရား
ကွယ်မြေမင်းနိုင်ဘူး။ တွေးမိတိုင်းမြင်။ ထုံးဆင်ကေရှိတ
ပတ်ကယ်နှင့်။ သုံးရံရွှေ ပျိုတလပ်တွင်မှ။ ကိုယ်ကြပ်
တော်ရွှေကြယ် ဆင်ရယ်။ ငွယ်လွင်မှမပျောက်သေး။
းမပြန်ကယ်ချ်။ သနစ်တုန်ချော့မညီးအောင်ပ။ တွတ်တီး
ရယ်တွတ်တာနှင့်။ သူငါကိုပူဆာရစ်သိမ့်မယ်။ ဘုန်း
မျှော် ပွဲလွှာ။

၎င်းငယ်ကလေးသံထောက်တို့ကို။ ဘဘိကြားရလျှင်။
ရုဇနဝတ်မှိုက ပြန်ပို့ရမင်းသည်။ ကိုယ်တော်ဘိုင်လာ

နှင့်မရ၍၊ စာပေးတော်မူရှာသည်ဟု။ ထိသောကြောင့်။
သိရှိန္တရမင်းထံ တေးထပ်ထံထေဝံလေးပုဒ်ပြန်၍ ဆက်
လိုက်၏။ ။ ၎င်းတေးထပ်ကား။

တေးထပ်။ ။ ရွှေလိပ်ပျာနှစ်ဆူနိုးရက်နှင့်၊ အယူကြီး
ခက်တာ။ အပူမီးရက်ကြာအောင်။ မျက်နှာသာမငွေ၊ ရှိ
ရင်ဖြင့်ထုရားရှင်ကို။ နားဝင်အောင်လျှောက်ကဲ့ယနေ။
ပိပါကံထင့်မကြံသာတယ်။ ကံကြမ္မာလည်၍။ သံသရာ
ရှည်မြေ့လို့။ မကြည်မွေ့ နောက်သူ။ ဥဒါရုဏ်မသွေ
ထားရင်ဖြင့်။ ငွေယားနှင့်အဖြစ်ပုံတူ။ နေထားကြစနစ်
ကိုယူသော၊ ချစ်မတူလေခြင်းကြောင့်။ ကွေကွင်းရအား
ပျက်ခါ။ များရက်လကြာ။ ယပက်လက်အကွရာလို့။ နှစ်
ဘက်မျိုကျင့်နဲ့ထင့်လေး။

တေးထပ်။ ။ နတ်နေခိုင်းတဘက်မှာ။ အသက်ပနေ
သည်။ အထက်ကဆွေအကြည်ကို။ ရေရှည်ရှည်စောင့်
စားခိုကိုးတဲ့ထွင့်စေတီငယ်။ ဗွတ်ရွှေနီထွက်တော့မလား
ယုံလွန်းလို့ခိုဝင်တယ်။ ပျိုထိပ်တင်တပါး။ ရိပ်ယောင်ပင်
မခြားလို့။ တစားပြုခက်တယ်။ ခပ်ကွင်းတော်ပြင်မပြီး
ခင်က။ ရွာသစ်ကြီးရေခံတဲ့ပုံနှယ်။ ကြာညောင်ထီးသုံ
လယ်မှာ။ ထို့ပါတယ်ကယ်ဘူးထင့်။ ရွယ်ဦးငယ်စိန်ဆံ
ကျင်။ ကိန်းချေတဲ့လွင်။ စိန်းပါပေရွှေသဇင်ငယ်။ ရေ
ပြင်မှာရုပ်ရေးသို့လေး။

မျက်နှာတော်ညို၊ ငြားလို့၊ ပျိုတအားထင်ကာ။ ကြို့သ
နားတင်ပါတယ်။ အကြင်နာမငွေ၊ အထက်လူမငြိမ်ရင်။

ရေထိမ်မှာ နှစ်တော့မဲ့ ရှေး ကရိမှာကရာပါအောင်။
 ညှာတားလေရွှေ။ မစာနာလော့လေ သို့။ နေဌေသည့်ပန်
 နှယ်။ ကုမထိဘမကွဲတာနှင့်။ ဘဝလဲပြန်ရတော့မယ်
 စအမြဲမကယ်ရင်။ အသွယ်သွယ် ပူနည်းကြောင့်။ အ
 သည်းမှာကမ္ဘာဝေ။ ဟဲကမကြေ။ သည်လိုဖြင့်သဟဲ
 ဆွေငယ်။ သဲကျရေလိုတဲပျလေ။

ရွှေမျက်နှာတထံနိဝဲ သူနဲ့၊ နေစကြာရှိန်မခွဲလင်ဖြင့်။
 မှိန်မပွဲမှိန်တော့မယ်။ သေခမန်းဟာရဲ့။ ငွေဝှမ်းစောင်
 ချဲ့ရုလည်နှင့်။ အတည်တည်လုံအောင်ငံထွေးပေလဲ။
 ဇေးခွင့်မပြယ်။ စက်တိန်းပေတ် နေ့ရှိန်နှုတ် ကြောင့်။
 ကြက်သိန်းပေတ်ရွှေဗိန္ဒုကဲ့သို့။ ငွေချိန်ရ အမှုသယ်ကို။
 လုကယ်သို့ဤသနား။ ရွှေထဲမှာရိ။ ကြေကွဲတာတပိုပို
 နှင့်။ ရေခဲလိုခင်မေးတာဖို့ရယ်။ ငထွေးလွှဲတုရား။

၎င်းရုစနဝတ်မှိုဆက်တေးထပ်ယပ်ထောက်များကို
 ကြားတော်မူသျှင်။ သိရှိနွရမင်းသည်။ မနေသာမထိုင်
 သာရှိတော်မူ၍။ သိလဝတိမိဗုရားကြီး၏။ အခွင့်ကိုရ
 ဝအောင်။ ရာစပရိသာသ်အားဖြင့်ကြို၍။ မိဗုရားမောင်းမ
 ကိုယ်လုပ်တို့၏နှောင့်ရှက်ခြင်းကိုမခံလိုပြီ။ ထီးနန်းစဉ်း
 ခင်ကို စွန့်ပစ်၍။ သိဝေဂဖြစ်သဖြင့်။ ဘုရားအလောင်း
 ဝတ် အနုပျံမင်းတို့ကဲ့သို့။ တောထွက်တော်မူမည် အ
 ပါကြောင်းကို တေးထပ်သံထေဝီတဆဲ့တပုဒ်ရေး၍။ သိ
 လဝတိမိဗုရားကြီးနှင့်တကွ။ နန်းတွင်းသူအားလုံးကို။
 (၁) မိမိ၏ မိမိ၏ တေးထပ်ကား။

သံဝေဂတေးထပ်။ ။ ဝိပါကဝန်ကြီးလို့။ အသီးမဲ
 နှိပ်ပူ။ မီးမထဲ နိုင်သူကို။ ဆိုင်ရာလူမမ။ သင်းခွေကြပ်
 ခွေးငွေ့တာလို။ ကွေး၍သာ ဆုန့်ဖြင့် နေရ။ ဝဲကျတဲ့
 ကိတ်ဝမာလို့။ အိပ်ရာကမထ။ ကိတ်ခရာဘဝလို့။ အနိစ္စ
 မည်ကား။ စည်းစိမ်ဂုဏ်တက်မဟာများနှင့်ဖြင့်။ လက်
 မာက်စားဖြတ်သလောက်ကွာ။ အထက်လွှား။ ငှက်ဖျား
 နှာလို့။ ရက်များစွာကိုချင်းလို့။ ခြုံလွှမ်း မဲ သူမပြု။ ဒေရ
 ကဲ့လူ။ မေဇင်ခွေလို့-ရင်ခွေကုရင်၊ ခင်လေ့ကို လူ ကြံ
 ကောင်းတန်ခွဲလေး။

သံဝေဂတေးထပ်။ ။ အတုထိုလိမသာကံလွေး
 ရင်ဖြင့်။ အသက်ခွေး၊ ချို ဖြင့်။ ရတက်လေး ဒါချင်တယ်။
 ဒိုဟင်မကျ။ ကုထိုလိမကြောင်း နှာကြံခွေ သော်။
 စာဆန်ခရဝမ်းမှမဝ။ ဘတ်ကဲ့ထိုမလွန်သာတယ်။ မဝံ
 ဝါခဏ။ ထိပ်ခရာများလို့။ ကာလကိုထောင်းချင်။ လင်း
 ရိပ်မိခွါပြာဝန်လို့။ စတောစနီးညှံကဲ့အင်။ ကြည့်ခွဲခွဲ
 နေမရှင်တယ်။ ထင်အမြင် ကွာလမ်းလို့။ မကြွမ်း
 အောင်ရင်ခွေ။ ခဲရတော့သာ။ သူတော်ကောင်းကြံ
 ဆိုင်းဟာထပ်။ ကံမိုင်း အာထုလွန်၊ ခိုလေး။

သံဝေဂတေးထပ်။ ။ ခက်ပဋိ၊ ခင်ကိစ္စ။ ခြေ
 ရည်၍ထိကွေး၊ ချင်ဆည်ခွေရိပ်သံဝေဂထပ်။ အနိစ္စမ
 လန်း။ သိုင်းနန္ဒာချင်ကောလူမှာ။ လျှောင်ဝေတူကိတ်၊ ရိပ်
 တဲ့ထမ်း၊ ရက်၊ နှင့်အညှီ ဆိုဖြေမယ်။ လစ်တီးရွှေတွတ်

ဝတ်ပန်းထည်ဆင်သစ်နှင့်။ ကြင်ချစ်သူပေါ်မခေါ်။ မြန်း
ပွင့်ပေါ်နေ့။ မေတ္တာသွန်းတဲ့ငယ်ကျွန်းဘောင်ငယ်။ ခင်
လွန်းတော်ဖြေရစ်ရှာတော့လေး။

ကေးထပ်။ ။ သလွန်တော်ဂမ်းပွင့်မှာ။ ကုံးဆင့်
ဆင့်ချကာ။ ချီးဝှင့်ဝှင့် နွှာဝယ်။ ရုဇနာရှိန်ကျွေ။
ရွှေညဉ့်ရုံလွန်ဆန်းပွေတယ်။ ဇွန်ပန်းငွေဖြန်း၍သိပ်မွေ။
နတ်ရှာတော် သတ်မွေးထုံတယ်။ နတ်သွေးထုံလေ့။
မြတ်လေးငုံအပြေနှင့်။ ပြကတေ့မူရာ။ ချင်ရံတော်တ
ကယ်ဆန်းငယ်က။ စပယ်ပန်းထုပ်ထုပ်သာဖြာ။ သဇင်
ပန်းမုတ်သိဟံမှာ။ ဇိဇဂါတံတိုင်းနှင့်။ ကသိုက်ကျ
ဂန္ဓမားတောင်ရံနှင့် ရှည်မြကန်။ ကျောက်စိန်းမြစိဇာရံ
ကိုညှိလာခံကွန်မယ်ပလေး။

သံဝေဂတေးထပ်။ ။ လောကထံပြည်လေ့ကို။ သင်္ဃ
ကနေ့သိမ်းမယ်။ ကြည်မမွေကိန်းနယ်ကို။ ငိုမ်းလွယ်
အောင်ကြံပေါ့။ သူတော်မြတ်ခန္ဓိဝါလို။ စံမြီကာယွန်း
ဖို့အသေ့။ သင်္ခါရဖြစ်ပျက်မှောင်ကို။ နှစ်သက်ပေါင်
တံတော့။ သစ်နက်ရောင်ဇန်ဝါပျော့နှင့်။ ဂန္ဓာကြော့ရိပ်
လယ်။ ခင်လေးမောင်စေ့နာထူးပါ။ လို့။ ခေမာကျွေကြည်
လိုက်ပါတေ့မယ်။ သိပ္ပကံလို့ ကိုက်ကွက်ရွယ်တယ်
ဒိုလ်မင်ကယ်ရည်စူးလို့။ ကြည်နွဲ့တဲ့တာဝနာ။ ပွားချင်
တော့သာ။ စရိုက်နာကလွတ်ငြိမ်းခွဲနာယ်။ နွှာသံမြ
ချင်ပေါ့လေး။

၎င်းနှစ်ကြော့ခံစေတာကံ။ ။ပေါ်မဒြိ၊အော်ဝီလိုက်
မေတ္တဝါ၊ မြိုင်မမြို့ညာကြော့။ပန်သစ်မေးခပ်ကျစ်ကယ်၊ရ
မံမေ့နှင့်။ကြိလေလေခပ်ခပ်ရတယ်၊ပတာ-ခ-ချင်ပေါ့။

ဦးစော့ထပ်၊ သီစော့ကံ၊ များသို ကြားတော်မူချွင်း၊
ထိလစပီ မံဒု၊ နားကြီးလည်း၊ ထိရိန္ဒရမင်း စော့ထွက်၊
မဉ်တို၊ ကြော့ဝံကြမကင်း၊ ရှိတော်မူ၍၊ ဆရာတော်ပဒုမ
၊ မာလစရှင်ရတေတိုပဉ်ဂ်တေ့၍၊ ဆရာတော်ပဒုမမာ
လာရှင်ရတေတည်း၊ ထကာတော်ထိရိန္ဒရမင်း၊ နှင့်၊ ထိလ
ဝတ်မိဗုရားကြီးတို၊ အသံအတင့်။ ကြီးမြင့်တိုးတက်
၍၊ လက်တော်ရှည်ကြော့ဝင်းကောင်း၊ မြတ်လောကြဝါဒ
တို့မြင့်၊ ပြောင်းပြန်ညှိစော့တော်မူထော့ကြော့ဝံ။ ထိလ
ဝတ်မိဗုရားကြီးလည်း၊ လည်းခံတော်မူစော့ အရား၍၊
လောတော့ပန် တည်သကဲ့သို့ရှိတော်မူ၍၊ ထိရိန္ဒရမင်း
သည်။ ၎င်းမိဗုရားကြီး လည်းခံတော်မူသည်ကို သိ၍၊
ရူဇနဝတ်မှုံထံ လွန်ကဲသမျှအရေးအရာကို။ ဝမ်းမန့်ရ
အောင်။ လေးထပ်သံစတာကံလေးပုဒ်ရေး၍ ။လက်ဆုံး
တော်ရောဗလသကို စေလွှတ်ပို့သစေပြန်၍။ စော့ထပ်
ကား။

တေးထပ်။ ။ မြကြော့ရံညောင်တွဲမှာ။ ချောင်ခွဲတဲ
သရွဲ့၊ ချောင်မဲလဲချစ်ဘိမယ်။ ရှစ်ကမ္ဘာဝတ်ဆုံး။ အာမု
ကပ်အဆုံးတိုင်အောင်။ ဦးရွှေ၊ မြိုင်၊ မျက်စော့မမုန်း။ များ
ဒိတ်ရ မန်းစာပလာမှာ။ ကျမ်းရွှေ၊ သာသံဆိုး၊ သန်းရွှေ

ညာထင်တဘုန်းကိုဖြင့်၊ ခွင့်လုံးပြည့်သက်ပန်။ ခင်မယ်၊
ပင်လယ်ခန်းစေတော့၊ ကြင်သွယ်လမ်းသိမ်းမဲ့မကြီ။ ပာ
ဇကဝစန်ကို၊ မှန်မမှန်ကုန်ချင့်လို့၊ ယုံသင့်တဲ့ သစ္စာတော်
ထိန်းမယ်ပနော်၊ ရိန်းသွေကောက်ဆန်းပေါက်ပေါ်ရင်၊
မန်း၊ သျှောက်တော်စူးပါစေလေး။

တေးထပ်။ ။ မြစ်ပင်လယ် သွေချောက်လို့၊ မြေ
အောက်ကမ်းရွာ။ ကွေကော်လို့ဆိုးလာရင်။ ကိုးကမ္ဘာ
ပတ်လုံး၊ အပိစင်ရွဲဆိုမှ။ တကွဲကိုခံရစေဘုန်း၊ နေထဲက
ရွှေဒေါင်းလွန်တယ်။ မြေသောင်းဝှန်ပတ်ကူး။ စပျဉ်တီ
ပျက်ပြုန်းလို့။ ဘဝင်လုံးမြေပြို။ အဏုမြူသွေမကွက်ပါ
ဘူး၊ ဇကဒင်ရဲဝံ့တဲ့ကိုယ်။ ယုန်ပျောက်လို့လမင်းကိုယ်
မှာ။ မြဲမြင်းမိရ်အရည်ဖြစ်စေတော့။ ရွှေသစ္စာတူနှစ်ပြိုင်။
ယိမ်းရွှေမယိုင်။ မိဇ္ဇာန်ချက်နှစ်ကိုယ်ပြိုင်တယ်။ နိဗ္ဗာန်
တိုင်မြဲမယ်ပလေး။

တေးထပ်။ ။ မြဲမြင်းမိရ်တောင်ကွဲမှ။ ရှောင်ထွဲ
လက်ကယ်။ မောင်ဆွဲတဲ့မျက်ချယ်ကို။ ပျက်ပြယ်ပြယ်
ပျက်၊ မိုးပြိုသို့မြေထောင်စေ။ သေတိုင်အောင်စွဲတဲ့နှလုံး။
ကွေ့ကျသို့နေလက္ခယရင်။ သွေပမယ်အဆုံး။ ရွှေမျှား
မယ်ဟာဘုန်းကို မရန်းဘူးအလွန်။ ကမ္ဘာကိုနှစ်ခါပျက်
ပေ။ တော့။ ပညာရောင်ပေါင်းမယ်လို့သွန်။ ကြာကနက်
သေတိုင် နှစ်မှာ။ ဒေါင်းပုဒ်နှိပ်ငါးနှင့်။ ညွှန်ကြားတဲ့စာ

ကင်းမယ်။ ဝိန်းပျော်လို့ ကွယ်။ နှင်းဆက်တဲ့ဆင်းမျက်
လှယ်ကို။ ယွင်းကွက်မယ်ကြိုဘူးပလေး။

ရှင်းမေတ္တာစာသံထောက်။ ။ချစ်မဟာနှုတ်ရာသက်
ပါတဲ့။ ရှစ်ကမ္ဘာမေတ္တာဖျက်ပါဘူး။ သစ္စာဘက်မှန်တဲ့
ယူ။ သွေမခွ။ နေလငယ်ကြည်ကျေလို့။ သည်မြေမှာ
သည်ရေနဲ့ကာမှ။ သည်မေကိုသည်ဘေခွဲမယ်လို့စွဲတဲ့
ယူ။ သိန်ဂုတ်တောင်နန်းဗွေမြင့်မှာ။ ကြိမ်ချုပ်နှောင်
ကျင်းတွေဆင့်ပါတော့။ စန်းငွေပွင့်တင့်တဆူငယ်။ ဆင့်
ဖြင့်ဆုတ်ပါဖူး။ မကင်ရှိရာ။ မြက်မိရင်မဝါတာမို့။
ပက္ခိဏာ့ကြိမ်ရေသုံးပမယ်။ ခင်ခင်ရေ။ မုန်းစိတ်မကူး။

ရှင်းတေးထပ် သံထောက်များကိုကြားရာ။ ဓမ္မဇန
ဝတ်မှိုက တေးထပ်နှစ်ပုဒ်။ သံထေဝံတပုဒ်ပြန်၍ ဆက်
ပိုက်၏။ ။ ရှင်းတေးထပ်ကိုရှေ့တော်သို့ ရောက်ကာလ။
အချီတော်နရာကျော်ခေါင်ဘတ်ချ၏။ ။ တေးထပ်ကား။

တေးထပ်။ ။ စေတီယလက်ထက်က။ ဘွားဘက်
တော်ရဲဗိုလ်။ မဟုတ်မှသူဆိုတယ်။ တကိုယ်လုံးမသီး။
ဆလွဲမျှူးဘုရင်ငယ်။ အလိန်တွင်မင်းတရားဖျား။ အမှီး
မျှူးဥသျှောင်ငယ်။ အကောက်တောင်ရှိစား။ သဘော်
ပါမှန်ကုန်များကို။ မှူးခေါ်သို့ရောင်းဖေးမှန်ဆိုလျှင် အာ
ဘိုဝဲတယ်။ မောင်းလဲမဲ လုကားပါက။ ထမီးအောက်လ

ပြေမာ။ သည်တဖေတပါးသာဖြင့်။ မုသားစောင်ဖြူချို၊
ပိန်းပိတ်လိုမှုံ။ မျက်စွည့်ကြီးဥာဏ်စုံတယ်။ ထွည့်စား
ပုံဆန်းပေစွဲလေး။

တေးထပ်။ ။ရှေးကုသိုလ်စန်းမထခင်ရှိ။ အထွမ်း
ကျတပါ။ စွမ်းသမျှစွမ်းပါသော်။ ရှမ်းဗမာမမျှ၊ တယ်သူ
ကပါစင်ချစေ။ ဖူလိုရုံကုတ်မဲ့ဘဝ။ ထုံးချောက်ဆင်ပူ
ခန်းလာကို။ အချမ်းသပါထင်ရ။ တွမ်းတရာမ ရွှင်ပြသုဇ္ဈိ
အတွင်ပရတ်ခွါ။ ဝိပျာယ်တုန်းအပြစ်ကင်းချင်လို့။ ရှစ်သိ
တင်းစောင့်ရတော့သာ။ ဖြစ်ရင်းက-မဖြောင့်တာကို။
တအောင်လျာသက်တန်းရှိ။ တက်လန်းကို ဇောမထိ။
ဩချပါပြီ။ မော်ကျားစိတ်သဘောဖိတယ်။ လောကီကို
ကြောက်လွန်းလို့လေး။

ရှင်းသံထောက်သတ်။ ။ကိန်းမထလောဘူး။ မိန်းမ
ထိုနယ်ခရိုင်။ ခုတလတ်မှာတော့။ အစပ်တွေငွေသဟာ
နှင်း၊ ရှေ့ဘဒါအင်္ဂုတို့ ရင်ထွ၊ ငွေသပြာပုံလို့ ကြို့ကြတယ်။
ဆီးဆို့မနိုင်။ သူထက်ငါဂုဏ်နှင့်လှိုင်းပါလို့။ ထုရက်ခါ
အုံလို့ ဝိုင်းတာကြောင့်။ ကြို့တိုင်းနှင့်မတတ်နိုင်အောင်။
အကပ်ကိုလို့ အပါဆွဲ။ ရုဇနာ၊ သုခမြာ မယ်လို့မှား
ပယ်ကြောင့်။ နော်သားငယ် ရွှေကုန်သူတို့။ ငုံ့ယူကာ
ပယ်သေခင် ပါလို့။ ထုခွင်မှာထုလင်နှင့်ကင်းရအောင်၊
ပဏ္ဍိတို့ရေမှိုင်းကြတကယ်။

ရှစ်ဆယ်ပေါ်ခေါ်တေး။

နတ်ဝိသုကန်ဘန်လာဘိ။ မဏ္ဍာလာမည်ရှိကန္တာ
 တွေ။ ဟံသာပြည်ကြီးကြက်သရေငယ်။ မပျက်အရှေ့
 စင်တည်ထွန်း။ ဘိလာသမသတ်ဆံခါတ် တော်ငယ်။
 လျှပ်တံတေဇော်ရံဆီးဖြာဆင့်ထွန်း။ စံရပ်မွေတော်ရွာန်
 နိုးသာတင့် ရွှန်း။ ။ လူးတား။ ။ အငှန်းယူစနာ။ သိုး
 တောင်တာဖြင့်။ ဟိမဝါရပ်။ လောကခါတ်တွင်။ လျှပ်တံ
 ထွေလည်။ မြိအရည်သို့။ ကြည်ချမ်းထွ။ သကာဝဖြင့်။
 သီဟပတိ။ မဏ္ဍာဝိနိ။ မဉ်ရှိနေးဒတ်။ ရောကာစပ်သဉ်။
 သတ္တဝန်ပြိုင်။ ခုနစ်အိုင်မှ။ ဝနိုင်ကြက်သရေ။ နတ်တို့ရေ
 နှင့်။ မစေ့တူညီ။ ကန်နိဖြင့်။ ပင်စည်ညွန့်သွယ်။ ပန်းမျိုး
 ကြွယ်လျက်။ သဗ္ဗဝံသ်အင်။ မြဥယာဉ်တွင်။ သဲပြင်
 သောင်ချံ။ ပျော်ဘွယ်ရံသည်။ ။ မြူးချံပျံကာကြွားတည့်
 လေ။ ။ အော်ရွေတည့်တညွား။ ငှက်အများ။ ။ ထင်
 ရှားစွာဘိအာဒိလာသည်။ သာကိဝံသာနေနွယ်ဘွား။
 အူတုံတူရုံဘူရုံခြားသည်။ မြတ်ဖျားသာမိဥက္ကဋ္ဌ်စေ့။
 ပတ္တမြားမျက်ရှင်သွင်တဖြီး။ ရွှေယင်တော်ဆွေးတော်
 ပေါင်းရံခရွေ။ စမ္မာယံမြန်းကွန်တင့်ဆန်းဝေသည်။ ဗွင့်
 လမ်းအသရေအံ့ဘွယ်မောမျှ။ မနောယာဒယမြိမြိကြည်
 လင်ခိုင်ပန်းညွာထွဆင်။ မြိုင်ခန်းသာစွတွင်။ ပြည်တော်
 နန်း၌ဆန်းစည်ပင်သည်။ စိမ့်စန်းရေယဉ် ပင်ပေါင်းရံ
 ဗျလေ။ ။ သာစွာဆိုင်းပျံ။ မာလာသိုင်းဖြန့်။ မကွာ

တိုင်းခန့်။ နှိုင်းစုံညီသည်။ ငွေထဲမဟီ ခင်တန်းသာတင့်
 လေး။ ။ရည်ရွယ်ရမ်းဆ။ ပြည်နယ်မန်းမှ။ ညီမယ်
 လွမ်းတကြငှန်းတည်သည်။ တနန်းသာကီမြတ်ဖျားမြင်
 လွှဲလေး။ ။နိကမ်းစ။ မကြည်ချမ်းမြ။ တည်တည်ပန်း
 ရ။ နန်းကေသီမှာ။ စခန်းထွေလည်ရပ်နားစံတင့်လေး။

သည်မေရန်နယုန်ရက်မှာ။ ကုန်ခက်ရသာကီ။ ဘုံ
 ကနွက်ရွာနီမှာ။ ခါအရှည်စံကုန်း။ သာလာယနူမဟာမှာ။
 သုခဗွာပွဲပထိုနှုန်း။ ပိဋကတ်မြတ်ဓမ္မာကို။ ပြာသနာပြု
 တုန်း။ နတ်ရွာလိုရှုမဆုံးသာပ။ ချိမ့်အုန်း၍ကြညာ။
 ပြည်တော်သူဘုမေမြေမန်းတွင်မှ။ ယူရွှေဆွမ်းသသည်ချိန်
 ခါ။ အမတပြည်ခေမာကို။ ရည်ဝေကာကြည်ဇောနှင့်။
 မြတ်ဘောဇဉ်အတည်တည်။ သွင်းဆက်ခဲ့သည်။ တွေး
 မိတိုင်းဖိုဟိုက်ကြည်ပေါင်။ ဝိုလိုက်မည်ကြံဆဲပလေး။

တလနှင့်တံလကို။ သမယခါစင်။ တခဏမကြာခင်
 သည်။ တွင်လေတဲ့ဖြစ်နဲ့။ ပြည်တော်ထွက်ရှေ့ရက်ထွေ
 ကို။ ရွှေလက်ရေချိုးမှတ်သို့ခွဲ။ ခုနစ်လတါအရှင်ငယ်။ ရာ
 ယိကိုဝင်ဆဲ။ သာမကြည်တွင်သဲက။ ဆင်ကွဲနှင့်ရှုပ်ပွေ။
 တွေ့မဟော တွေ့ရာပန်းတာမို့။ အလွမ်းတော် မိုဗမ်းသို့
 သာတူ။ သည်ကိုဗွနယုန်ရွှေတွင်။ ထုံမပြေ၍မွေးသို့။ မြတ်
 လေးနှင့်စံပက်ငွေရယ်။ သင်းပြန်တော့သည်။ ပုလဲဥရွေ
 မျက်ရယ်မှာ။ ပြောဆိုသည်ရှည်ညောင်းပေါ့လေး။

ပန်းရက်ပျံဆောင်ကူးနှင့်၊ လျောင်းတော်ဦးမြင့်မော်။
 မကုရားညီမတော်မှာ။ ထွက်မြော်တော်မူ၍ ညီမလေ့
 စံရာကို။ တန်ခါခါလွမ်းတစေ့စေ့။ တဂုဏ် ခွင့်စေတီ
 ကို။ အရွှေဝိရှိလေ့။ ပါရမီကူညီဖြေ။ ညီမလေ့ထွက်တာ။
 ကြိုက်သရေတက်စေကြောင်းကိုဖြင့်။ လက်ရွှေပျောင်း
 ဆုပန်ခဲ့ပါ။ စံအိမ်သို့ရောက်ခါဝယ်။ အဝေရာချီစသို့။
 မေတ္တာမြဲအရည်သို့ သွန် နဲ့တန်တန်၊ ဗြဟ္မာ့ပိလေးတန်
 ကို၊ နေ့အမှန်ပွားပါစွဲလေး။

ရွှေပိတီမှန်မကွက်ပါဘူး။ တဖြန့်ရက်မကြာ။ ပန်
 ပန္နက်ပတ္တနာလှည်း၊ မေတ္တာတော်အထူး။ အတိတရ
 ချမ်းနှောင်သည်။ ရွှေနန်းညောင်ကိန်းစံတင့်ဘူး။ အူတုန်
 ဆင့်မနာထင်သည်။ သဘာထွင်ရည်ဗူး။ ဗြဟ္မာ့ပိုရိုပို
 ကျူးသို့။ မှူးရွှေမု့ယိပ်ပံ။ ကေတဂုဏ်ရွှေဆံပျားကိုဖြင့်
 မကုရားဘူးကွန်ထွက်စံ။ ငွေမိုးက သွန်းမည်ဟန်ကို။
 ဆိုင်းငံ့ရန်အကြောင်းနှင့်။ ပန်တောင်းသို့ရသ်ရွယ်ကာ။
 စောမိရက်သာ။ စကြာဖြန့်ပေါ်တော်လာကို။ မြော်ခေါ်
 ကာစံဆဲပလေး။

ကက္ကရုလွှမ်းထပ်သို့။ ပန်းပြာသါဒိသင်းလျှိုနန်းဇလပ်
 စင်းကြိုဝယ်။ သတင်းမှန်မမျှ။ ဆင်္ဘူမြူလေသာဝယ်။
 ဇကစပ်လျောင်းကော်ပြန်သို့။ သည်ဝါတွင်းဒိသ်မာကို။
 ပဋိဇာကြိုပို့။ တိပဇ္ဇာဆိုယိုစွဲ။ ထိုအသို့ကုသိုလ်။ မျှဝေ

ကာရည်ဆပေးပါဆိုးညှိမလေးသါရသာဆိုကြည်မြဲ
ကြာနူကိုယ်မှာ။ ခါချလိုမြော်မှန်းလို့။ ကန်ကောနန်းကျွတ်
တန်းဆင်။ မြန်းပို့သိဝင်။ ဇကဒဂရွှေညီပြင်။ ထေရီစင်
ဆိုဆုနှင့်လေး။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နန်းသို့။ စက်ပန်းထောံပိုးရန်။ ထွက်လမ်း
ပေါက်မြိုးခြံသည်။ ဘိုးနန္ဒပုလဲ။ ဝဇ္ဇာဟအတောဝယ်။
ရတနာနွန်းသို့တင့်ကဲ။ ငွေမုတ္တနေးခြည်ဖြာသည်။ ရွှေ
လည်မှာဆင်မြဲ။ ဒေဝီဗျာတင်စွဲလို့။ စဉ်မလွဲလဝါ။ ပဋိ
ဇာမလွင့်ပါးရအောင်။ ကျင့်တရားသုံး စောင့်သိက္ခာ။
ရွှေသတိခမ္ဘာကို။ ဘာဝနာဆိုပွားလို့။ မဘုရားကုသိုလ်
တော်။ ညွှန်းဟမြှိုက်တော်။ မာလာချ ကြာနူမော်ဝယ်။
သာဓုတော်ညွှန်လိုက်ကဲ့လေး။

မချီယူကိုယ်ကြို့အောင်။ အိုယုံလို့ငွေလာ။ ညှိအုံ
လို့စွေရွာသည်။ ဒေဝရာဘန်နဲ။ လွန်းရယူတွင်မသာ
သည်။ သ ဇင်ဗျာတိမ်းရွေညွတ်ဆဲ။ ရေနစ်လို့အားမလူ
သည်။ ဝါကူတော်မူနဲ။ အလားတူဆင့်ကဲလို့။ တင့်ရဲ
ပေနတ်ကယ်။ ဟံသာမှာကြွရာခက်စေပို့။ ဟန်လာချက်
ကိန်းဆုံရတယ်။ တသာကိမိတ်နွယ်မှာ။ ရွှေစိတ်ဝယ်
မကြည်နူးတာမို့။ ရှိဦးသကြိမ်ကြိမ်တင်။ ဘူပန်းပင်။
ကိုင်းပါအုံးမိုးဘုရင်ငယ်။ ညှိမရွှင်ငွေတဲမို့လေး။

ဝဇ္ဇိနိယျာဂနန္ဒ။ ပတ်သန်းလို့ရှိန်ဖြာ။ မြတ်မရမ်း
ပိုန်ပြာပြာဝယ်။ ကိန်ပါဝါတလှဲ။ ဆာဒွန်စောင့်အရေးထင်

သည်။ အသွေးဆင်နှောနှောက်ပြန်ခဲ့။ ဘဲထည်ကြော့
ညီစွာစံလျှင်။ ဒိတာရုံ ရောင်လဲ။ သည်ခါမှန်ညောင်
မွဲမှာ။ နှောင်ခဲ့တဲ့ လွမ်းဗျာ။ ဒုန္နဘိဘောရိန္ဒိုး ပါလို့။
ရွှေစည်မိုးချန်းစွေလိုရွှာ။ ဗန်ချက်ကမှန်ရက်ခြာပေါင်
ဟိမျက်နှာစံကွန်းမှ။ လွန်းခိုက်မို့ဟန်မူတော်သုန်။ နန်း
ဇာတိကြို့။ တရိရိဆွေကြို့ကုန်သည်။ ရွှေအမွန်တင့် ရဲလှ
လေး။

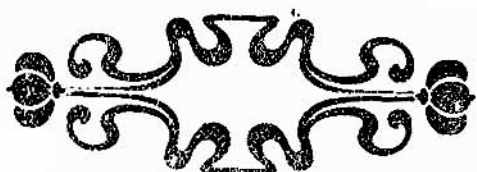
ဗျာဒိတ်ခံသရေတင့်ပါယဲ့။ မြေပလ္လင်မန်းရန်။ ရုဝေ
မြင့်ဆန်းဟန်ဝယ်။ တနန်းမှန်အောင်ခန်း။ ဝေါရတက်ဗျာ
စည်သည်။ တာသါကီအောက်မေ့တလွမ်း။ တိမ်ပန်းခက်
ငွေရည်လျော်သည်။ ရွှေစည်တော်ဆော်ယွမ်း။ အဇတာ
နတ်နန်းကပတ်သန်းလို့ရွှာမည်။ တူလေးဘော်ရှင်မိမွေ
ပါလို့။ သင်ထိကြွနန်းနှင့်ပုံညီ။ မာလာမြနှောင်လည်
သဉ်။ ဆောင်လေပြည်ခနှင်းလို့။ မြစင်းကြန်တွေဝူမော်။
ရမ်းဆရည်ရော်။ ဟနေနတ်ဘွညီဘော်မှာ။ ရွှေပြည်
တော်ရှုဆဲမလေး။

နဝဒဏ် ဘွေပြီတုမှာမှ။ ငွေကမ္ပရိပ်စံ။ တနေရ
ဘိတ်လျှံသဉ်။ နှစ်မိတ်နံရံလျှား။ အောင်ဘိသေသတန်း
ပြင်ဝယ်။ နန်းပလ္လင်မြန်းတင့်နှစ်ပါ။ ဆွဲနှစ်ရပ်ခွါဒယိ
ဝယ်။ တသာကီတုရား။ ခါအညီမလျှားပ။ သိကြားနတ်
လှပြည်။ ဒေသဇာရှောင်သွေလွဲသည်နှင့် ညောင်ရေပွဲ

ရှေးတန္တုညီ၊မင်းမန္တိတ်တုန်းစည်လို့၊နှုန်းခရည်စာစာ
တမ်းကိုဖြင့် ကွာနန်းဖြင့် နုရိန္ဒာ-ယွင်းလေသည့်တာ။
သည်ငွေလစန်းအခါတွင်၊လွမ်းစရာပိုဆဲပျံလေး။

ဘေ့မဟိရွှေပြည်မန့်။ ဒေဝီနန္ဒစတေ။ ခြွေလည်မြန်
ရှောင်သွေသည်၊ဆောင်ရဝေ-တည်ရှေး။ မှိုင်းမှိုင်းသ
မုတ်ဖြာသည်၊ဥက္ကလာတိုင်းရွှေမြို့ကျေး။ တသာကိနန်း
သော်မော်မှာ။မြန်းစံတော်မူရေး။ဋ္ဌာနိတာရှည်ဝေးတာ
မို့။ သာကြည်စေစရာ။ မြပန်းပျံရေရှက်သန်းတွင်မှ။
ရွှေစက်ဝန်းထွင်းကွန်ရှောင်ခွါ။အလွမ်းကော်ပျော်ဖြေ
ရာငယ်။ မော်မြေမြာစံတင့်လို့၊ ဘန်ဝလ္လင့် ဝတိုန်ခွင်
မိုးနတ်သက်တင်။ သူ့ဇိတာရွှေညီပြင်ဝယ်။ ဒေဝီစင်
ပျော်မြန်းပို့လေး။

ရုဇနဝတ်မှုံမင်းသိန်းပြီဇာတ်ပြီး၏။

ဦး ကျော်ထွဆို-အသက်မွေးကြပုံ-သံချို။

ဒုစရိုက်-ပြုရိုက်ခါအ ရွှင်ကြံ့၍။ ဘာငင်ကံ-အကြိုက်
 တေးရယ်နှင့်။ သဘင်ဥာဏ်- အသက်မွေးသူတို့။ ရှယ်
 ထွေးပုံစာနာချင့်ရင်ဖြင့်။ ကျမ်းဂန်နှင့်ထောင့်ဘီလား။ ။
 မလိမ်မာ အိမ်ရာထောင်ကျ။ လူပေါင်မှာ-ဒုလ္လဘဘာ
 ရယ်ထို့။ ကောင်းသောဥာဏ်-ကုန်သွယ်၍။ ကောင်း
 အောင်ကွယ်။ တောင်သူလုပ်ပေမဲ့။ ဗုဒ္ဓတိ-လိုတော်
 ကျအောင်ပ။ မွေပဋ္ဌာန်ကျမ်းရယ်က။ ရဟန္တာနှုတ်တော်
 မြွက်ခဲ့။ ကျမ်းထွက်သေချာ။ ။ ကျင့်သမ္မာ-အာဇီဝ
 ငယ်နှင့်။ မြီကြရန်အသက်မွေးရမတဲ့။ ဤမျှမှန်မမွေစက်
 ပေးကဲ့။ ရုပ်သေးကိုရှောင်ခွါ၍။ ကောင်းစွာပင်-တောင်
 သူလုပ်သော်လဲ။ သမ္မာဉ္စိ-ဝါဒီချုပ်ပါမှ။ မဟုတ်ရင်
 ပိုအမိပ။ အကုသိုလ်-မူကိုချင့်တော့။ ဘယ်သင်းမှ-မ
 သက်သာ။ နုရက်ရွာလွတ်ခဲ့။ ။ သိပဇ္ဇာ-စာအရှိငယ်
 နှင့်။ ပါဠိထင်ထင် မြွက်ပါထို့။ အနက်ကို ဝေဘန်ညှိ
 လိုက်လျှင်။ ဝိသမံ-မတည်ဟောပေတဲ့။ ဤလောစာမူ
 ကြောင့်။ ပေးအလှမြှောင့်မရိုးပေဘု။ တောင်းတင်းချိုး
 အထွေထွေနှင့်။ ကဇင်းခြေ-နင်းလောဘိသည့်ပြင်။ တအိ
 အိ-ရေကိုယူသည့်။ ကိုတောင်သူ-ဒိန္နံနှင့်။ အရင်းမှန်

ငွေတမတ်။ တကျပ်ပါ-ရုဠ်တင်၍။ လေးချိန်ခွင်။ လည်ဆယ်ကြိတ်။ ဝါဏိဇ္ဇ-မောင်မုသားတို့။ စားကျတပုံစံ။ ထုံဝသ်လွယ်လွယ်ပ။ ကုန်သွယ်ခါ-လယ်ယာဖြင့်လုပ်နိုင်ဘု။ အရုပ်-ကြိုးစုံတပ်ပါထို့။ သဗ္ဗပ္ပဏာဥာဏ်နှင့် ကဗျာသံ-အရှင်သွယ်၍။ သဘင်သယ်-ဇက်လုပ်ရပါတော့။ ကျုပ်တို့မသကာကြရင်ဖြင့်။ ပဟာသ-နယ်ထထောင်ပါဘဲ။ ကယ်ကောင်း-ဥာဏ်အမှုနှင့်။ ငါတောင်သူ-ငါကုန်သယ်ဟု။ ရွာယုံဘွယ်-ကွက်ရုံရိုက်ပါထို့။ လက်ကုန်နှိုက်-ဗလချာမောင်တို့က။ သမ္မာရောင်ပြုပြန်၍။ သမုဒယံ၊ ခုခံထိုမကြားချင်နှင့်။ အမှုမမှန်လျှင်။ ဘာအကြံမှ။ မတရားပါဘု။ စတုအပါယ်-ပြုသဟာကံနှုလားရလိမ့်မယ်ကွယ်-မှားကြဆင်ကွဲ။

မာလ်လည်ဆရာတော်ရေး။ ၎င်းအဖြေသံချို။

အမှားပြုရင်ဖြင့်။ လားမှု။ အပါယ်တူပ။ ဘယ်ဘယ်လူ။ မဟူရပေဘု။ ကမ္မဇယ်၊ ဒါရဒါနိဋ္ဌိ။ အမွေခံ။ ဇက်ဖြပေလိမ့်။ လင်းစင်စစ်အမှန်ပင်။ ။ ထို့ကတဲ။ ထူးပုံ။ တူကယ်ဆိုတော့။ သူ့အလို။ မှန်ကိုမတုံကြအော့။ ရှုံးပျော်အောင်။ သဘာဝတွေနှင့်။ ရကဆိုက်လေင်ကို။ ထိန်ညှိအောင်။ လယ်ထို့ဖြိုက်သည့်ပြင်။ စင်ကယ်ကိုကိုယ့်။ ပြောဥာဏ်။ မောမုတ်မှပ

မှောင်ပိတ်အောင် သန်းခေါင် ထက်ကဲကြရော့။ ပွဲမှု
 သဘင်။ ။ သူမဆွလေမှ။ သူဆွလျှင်။ စာထောင်ဆံ့ထို
 သုထုဇာန်။ ဥာဏ်မြင်ကာန်းသူတို့မှာ။ ရော်ရန်းခါ။ ဘာမ
 ထင်ပ။ ဇာတ်သဘင်ပုံပြင်ကောက်လိုက်လျှင်။ နတ်ရှူး
 ကို-ဗုဒ္ဓနှင့်မြှောက်သည့်နှယ်။ ပင့်ထောက်ကူ။ အမှုထွဲ
 ငယ်နှင့်။ သဘင်သည်။ လူရင်ရွဲတို့မှာ။ အားပေးသူ။ ဥပ
 ဒေနှင့်မလွဲတာမို့။ သည်အကြံ။ သည်ကံနှင့်မြဲကြရင်ဖြင့်။
 ချုပ်စခါ။ ခန္ဓာကြွေတော့။ အောက်သံမြေ။ ပိစိပုန်းမှာလ။
 အော်အုံးအောင်သဘင်ဟန်ထို။ သင်းသန္တာန်။ ခံရမြဲငယ်
 ဟု။ ကျမ်းထဲမှာ။ ဧကံဖေထို။ မြတ်ရှင်တော်။ စိန္တေစော
 ငယ်က။ ဟောမုချရွှေခွန်းတင်။ မွန်းသဘင်သည်များ။ ။
 ထို့အတူ။ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်လှနှင့်။ လယ်တောင်သူ။
 နွယ်ဖီတိတို့မှာ။ ကြိမ်တခါ။ အဒိန္နာ။ ကံမုသာတကယ်
 ငြိသော်လဲ။ ပိစိမှာ။ ခံရနက်သည်ဟု။ ဘယ်ကျမ်းစာ။
 လာမထွက်ပါဘု။ ရင်သည့်မောင်။ ပိစိကောင်။ ထောင်
 တသက်ကယ်တို့။ မတူသာ။ တူသာအောင်။ ဥာဏ်ရှာ၍
 ဘက်ပြန်ကဲ့။ သက်မွေးဥာဏ်။ ရင်ဟန်ရှိစာယ်ထို။ ရှက်
 ပြေရုံ။ သက်သေမလုံကြံပရိငယ်နှင့်။ ခိုးသေဘော်။ လာ
 မညှိချင်နှင့်ကွယ်။ မျိုးပိစိသွား။

ဦးဥာဏ်ကျယ်ဆို-အစောင်းသံချို။

သမုတ်နဲ့ပါတဲ့။ ရုပ်နှစ်ဆွဲရှစ်ထွေ။ ပဉ္စမေပသာဒ
 ငယ်ကြောင့်။ သူ့မျှားပြစ်တင်ကင်းပါဦး။ ရှေးပုဗ္ဗေဘ
 ဇေရင်းဆီက။ ယွင်းတဲ့ပါရမီ။ ။လူပလိင်ကျော်အ။
 ဘဝမှာလူပင်ဖြစ်သော်လဲ။ ရုပ်ပစ်ထိုရှစ်ပါး။ မငြားရုံ
 အနိုင်လာခဲ့။ ထိုသာနာသူ့နှာခေါင်းတွင်မှ။ ထိပ်ခပ်နာ
 ရောဂါထောင်းသောကြောင့်။ ဟောင်းပုပ်၍ညှိ။ ။
 လောကီ-ကံချွတ်ယွင်းသူရှိ။ လူချင်းတောင်မတူရှာသူ။
 သည်မိစ္ဆာငြိစု၍။ မ် ကြို- ဥာဏ်ကျယ်တိုင်က။
 ရုဏ်ပြိုင်ကာ။ စ-တင်၍စောင်းချင်သူ။ ရွှာမောင်းထောင်
 ဟိုအစွန်က။ သေလွန်ချွင်း-မောင်ကျော်အ။ ရောရဝ
 ဟိန္ဒူပြီးဆီ။ သွားရမည်အကြောင်း။ ။ပုံလောင်းကိ
 ပိသေသငယ်နှင့်။ လောကအတူ ဘော်လိုက် ယွင်း။
 ခြေထီးပျော်-ခင်ဆုံမေတို့။ အင်တုံရေ-ဖန်မစင်၍။ တ
 မက်ဝင်လူမလာသည့်နှယ်။ ထိပ်ခပ်နာရောဂါခြားရေ့
 ထင့်။ အနား-ဟုတ်၍-နိုးချင်သူ။ ရွှာမောင်းထောင်-သူ့
 နှာသီး။ ဖါကြီးလို-ပုပ်နဲ့အစွဲသည့်နှယ် ကွယ်။ မင်း
 ကျော်-နှာခေါင်း။

သွဆို-၎င်းသံချို။

နွယ်မှာ- လူရယ်မှ ကြို့ စေတော့။ ကြမ်းတိုက်ကဲ့-
 စကားဆို။ ။ ချီးမွမ်းသူတယောက်ကောင်းလျှင်ဖြင့်။
 တသောင်းလူ ကဲ့ရဲ့အုံးစေတော့။ နှလုံးရေပုံမဝရှာလို့။
 ဒေါသစိတ်ပို။ ။ ကာလဥာဏ်ရေပေါ်သွားလို့ဖြင့်။ စော်
 ကားပေါင်သည်တည-ရည်ရရုံစာကလိလိုက်။ မောင်း
 ထောင်ကြီးတက္ကသိုလ်။ ဝန်တို၍မစောင်း။ ။ ရပ်ပစ်ရှစ်
 ဆိုတရား။ နားမျက်စေ့ မမြင်ကွယ်တတ်သတဲ့။ စင်
 လယ်မှာ- မဖြေလောက်သော်ကြောင့်။ စင့်အောက်ကို
 မောင်ကြူဆင်းတော့။ အခင်း-ရေပြန်နှင့်ပက်သည့်ပြင်။
 ကြွက်ကြွက်ဆူ အော်ကာ ရှာလိမ့်။ မဒိထွေ-ထာဝီ
 ဖြန့်ပါလို့။ အံ့ဆီရေအညှီပြန်ပါလိမ့်မယ်။ မင်းဥာဏ်
 နှာခေါင်း။

ဦးဥာဏ်ကျယ်ဆို-ရင်းသံချို။

ယဉ် မဇ္ဈိမလာနှင့်။ စင်ကြီးက မင်းဥာဏ်ကျယ်။
 ခုမှကွယ်သူပေါ်လာသည့်။ ရွာမောင်းထောင်သံချိုဆွဲ
 ငယ်က။ ရှက်ကွဲအောင်စာအဟောင်းရယ်နှင့်။ စောင်း
 လိုက်တယ်သည်အခြေပ။ ဖြစ်ထွေကိုဖော်ကာပေါင်းရ
 ရင်။ မင်းဥာဏ်ကျယ်ရင်နွဲ့နောင်းကို။ စောင်းသင့်ပေ
 တာ။ ။ အရေးတော်ပေါ်နှစ်တုံးငယ်က။ အားလုံး
 ကုန် ရန်ကိုချွေရအောင်။ ရွှေမြင့်ဖန်အမှုထမ်း။ ရွှေမန်း

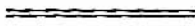
ပြုပြင်မှုကို ကျင့်ကြံစေရန်မင်းလက်ဝါးရယ်လို့။ တပ်သား
 သူ့အပေါ်မှာ အညောင်းအညာပြေပ။ သုံးညတာကေန္တ
 ပ်တဲ့။ ရွာမောင်းထောင်ရပ်ဒေသမှာ။ များတပ်ချရာ။ ။
 မင်္ဂလာတပ်တော်ထဲ။ ထားစွဲကာ အတူပါရက်ကမ္ဘီ။
 ထည့်ပေးရန်။ နေပဟာလို့။ ဥစ္စာရှာသည်ခါမွေ့တော့။
 ပေါင်းဟကမ္ဘီ သုံးရက်မှန်။ ခေတ္တကြိမ်ယား။ ။ ယခု
 တောင်-သည်အကြောင်း။ ရွာမောင်းထောင်ခရိုင်က။
 စာဆိုကိုင်ကျန်တော့သားမှာဖြင့်။ အမေကို ပစ်ခါထား
 တယ်လို့။ မကြားကောင့်မနာသာ။ ချောစိတ်မကောင်း
 ရှာလို့။ ဥာဏ်ကျယ်ကိုင်။ အဘဟောင်းကိုကွယ်။ စောင်း
 တဲ့စကား။ ။

ဦးကျော်ထွဆို-အစောင် ဝံချို။

ဆန်းစနစ်ကယ်နှင့်။ ကျမ်းရှစ်ကောင်သဒ္ဒါရုပ်။ အာ
 နှုတ်ငုံသင်အံ့၍။ သဘင်ဥာဏ်-သည်အတတ်မှာတော့။
 ကမ်းခပ်တဲ့ကိုထွကျော်။ ။ မင်္ဂလာသုတ်တော်ထွက်
 အနက်တောင် မလင်ဘူးရှာဘူ။ ချောင်းဦးနေ-ရွာတ
 ဆယ်က။ မောင်ဥာဏ်ကျယ်လူညိုမြိမှာ။ အန္တပါလေဝ်။ ။
 အလင်္ကာဆိုသည်သုတ်။ အဟုတ်မတတ် ကျမ်းသူနို့။
 ကျမ်းဂန်နှင့်-မသင့်လျော်။ ချင့်မျှော်၍စိကုး။ ။ ရှိသမျှ
 မိဘပါ-နာအောင် စောင်းတတ်ကဲ့။ အကြောင်းမျှော်

မရှုသူရှိ။စက္ကူတိမ်ပြာခွဲရော့ထင့်။ ရွှေပွဲလာမဒီယုံတို့ဦး။
ညီညာဏ်-ဗိဇံစေ့ငယ်နှင့်ကွယ်။လဲတပ်ဘိအု်း။

ဦးကျော်ထွဆို-၎င်းသံချို။

သုံးလူ့ရှင်မိန္နွေယျာက။ ဒေသနာ ရွှေဗျာပေးကဲ့။ဝင့်
ကြွေးအစဉ်မြဲတတ်သတဲ့။ငရဲကမထောင်းသာ။ ။အ
ရှက်ကွဲအောင်လို့။ လက်စွဲကိုင်း-မောင်ညာဏ်ကျယ်က။
ရွှမ်စာတွယ် ဆိုစကားကို- ကြားပြန်ရတာ။ ။ပါးစပ်
ကို- လူပျိုထွည့်မယ်ဟု။ ဆိုတဲ့စာ- လက်ဟောင်းထွ
ပေး။စင်ပေါင်းကလူတကာ၊ရှည်ကြာ၍မသုံး။ ။ကာလ
ပိပါက်ဆိုးသော်ကြောင့်။ နေံ့ပိုး-ပြန်ကာ တွယ်တတ်
သတဲ့။ညာဏ်ကျယ်ကိုမနာလိုလို့။စာဆိုမှာ-ပြန်တံငုတ်
ကိုဖြင့်။ ခြုံစောင်ကို-လုံအောင်အုပ်ရတော့တယ်။ ပန်း
ချပ်နပုံး။

တော့ဘွဲ့သံချို။

ခရီးဖြင့်ကြူးကြပေါ့။ဇီးဆူးကို-ဇီးချွန်လို့။မြိုင်ကွဲမှာ
ညာသဟရယ်နှင့်။လုံ့လကတဲ့ရှိကြစေ။ ။မြန်မာမင်း
နိုင်ငံ။ခါနိယံ့ခွန်တော်ဝင်တဲ့။ ချင်း-ကချင်-ကရင်ပိုင်း။

ယင်းနှစ် အောက်ဖွဲ့နှင့်။ လူလာလျှင်-ဖြူခါအောင်လူတတ်
 ဝမ်းသာအောင်အောင်အောင်အောင်။ ။ တက္ကသိုလ်ဆိုတဲ့လမ်းမှာ
 ဝမ်းသာအောင်ဖြူခါအောင်အောင်အောင်။ မန္တမအရပ်ပေ။ မြာနေ
 နှင့်ဝက္ကလို့။ ချောင်အက္ခေမှာလ။ ရှောင်၍နော်မလွတ်
 သာလို့ရင်အုတ်-ကိုယ်စီဆောင်၍။ ဟောမြော်ကောင်
 အသေပြုတံကိုလ။ ငုတ်တုတ်နော်ထိုင်စေဆို။ ခေါင်ရေ
 နှင့်-ဖွဲ့ခါမြီးကြတယ်။ စကြီးဖေါင်းခံနှင့်။ ဖြိုနံတံနံကို
 ခွက်ခံငှဲပါလို့။ ကပြင်မှာ- ကချင် အဲ့တွေနှင့် ကွယ်။
 ထိုးစော်ကွဲတဲ။

